

Cada número
net i esporgat:
25 pessetes.

ANY I NUM. 5
LLUBI, NOVEMBRE DE 1.980

Aquest número
tall tirat, i arreu:
50 pessetes.

III MORTS!!!

Solo para adúlteros

TITOL DE L'ORIGINAL EN LLATI
UPUPA EPOPS

publicat per

FRONTERA & CO. , Biniamet

© Copyright de totes les edicions en llatí
i català
by PU-PUT, S.L.
Llubí- Mallorca

Primera edició: Novembre del 1980

IMPRES A CIUTAT DE MALLORCA

Queda fet el dipòsit que prescriu la llei
PM-13-1980

La reproducció total o parcial d'aquesta
revista , en qualsevol forma que sia, no
autoritzada per l'editor, viola drets re-
servats.

Tota utilització ha d'esser convenida =
previament amb l'editor.

EDICIÓ ENUMERADA:

Salutació

UN MES MÉS, VOLEM FER ARRIBAR A LES VOSTRES
MANS, AQUEST NÚMERO DEL PU-PUT,

ESPERAM QUE AMB SES SEVES VIRTUTS I DEFECTES,
TENGUI EL CARISMA DE POSAR ALEGRIA, COMPRENSIÓ I
UNIÓ, ENTRE TOTS ELS QUE FORMAM PART D'AQUEST PO
BLE, AL QUE PROCURAM SERVIR TANT COM SEBEM I PO
DEM.

MOLTS D'ANYS I BONES FESTES,

La Corporació Municipal

EL DIRECTOR I REDACTORS DEL PU-PUT AGRAEIXEN
A L'AJUNTAMENT, MESTRES, RECTOR I DEMES PERSO-
NES QUE HAN INTERVENGUT; LA GRAN AJUDA QUE LI
HAN DONAT. SENSE ELLS NO HAGUERA ESTAT POSSI-
BLE LA REALITZACIO D'AQUEST NUMERO.

GRACIES.

Pu-put

SUMARI

PORTADA
SALUTACIO
SUMARI
REQUIEM
CRONICA
QUE OPINA DE LA MORT DEL PU-PUT
BOTILADES
CONTES DE L'AVI
TEMPS D'ENRERA
PROGRAMA
ESPORTS A CASA NOSTRA
CERCANT PER A DINS ELS CALAIXOS
EXCLUSIVA
LLINATGES
PU-PUTESCOLA
CARTA ENDEMONIADA
TEMES VIUS
RONDALLES DE LA VIDA REAL
LA PREMSA HA DIT...
CA DE BOU
COMUNICAT
PU-PUTADES
FILLES D'EVA
RACO PER A LA POESIA
DECRET DEL PU-PUT

R e. qui. - en...

S

enyors lectors d'es PU-PUT.

Me sap molt de greu; però tenc una mala notícia que donar-vos...

Vos suplic que vos aparelleu perquè no vos vengui de cop i sorpresa.

Justament he hagut d'esser jo el venturós! Ja podria haver estat un altre l'encarregat d'haver de comunicar-vos la dolenta nova!

—I què és que hi ha?

—Què hi ha d'haver! no res. Que es PU-PUT està malalt.

—I això? Quina l'ha feta?

—El pobre no n'ha feta cap; però està malalt d'enuig.

Com sabem tots que el qui canta clar no s'embarassa maldament se crii rancors i males voluntats de més de deu; i que la Veritat és germana bona de la Llum, no mos han faltat cegos que l'han desacreditat dient que és destructiu, escatològic, ofensiu, obscè, pornogràfic ... Però es PU-PUT està convençut de que lo escatològic és retòrcer els fets per a modificar la pensadora dels lectors. Lo obscè és baixar-se els calçons davant la sombra de qualsevol persona amb poders. Lo pornogràfic és acceptar la guerra, la violència i l'injustícia com assumptes normals.

Ni tampoc han mancat persones de bona vista, però que sia per tenir-la delicada, o per patir d'uixols a les pipelles, o per defectes, cerquen la fosca, que també han procurat tirar-li damunt tanta terra com han pogut.

Entre tants com el miren i el saluden, no n'hi ha cap que li digui "com va hermano". Cap que li envii una carteta amorosa que valga un dobler.

—I què està molt malament?

—Jo no sé com dir-vos-ho, perquè no vos retgireu; però ara que ja estam una mica aparellats vos afegiré que sí que està malaltet ; tant que ja ha rebuts els darrers sagraments.

—Us! Això ja són figures d'altre sostre. Si que me'n sap de greu.

—I què li hem de fer! Mos ne toca una perhom; i segons mos diu el metge que el visita, la seva mort no se farà esperar gaire , perquè creu que no arribarà a demà.

—Pobre al·lot! Sabeu si ha fet testament?

—N'ha fet:

Set minuts ha durat l'intervenció del president del Govern davant tota la junta ministerial de puputers.

El president, visiblement emocionat, va fer lectura a un foli = redactat per el propi Generalíssim, Director, a manera d'últim missatge al poble llubiner que acaba amb un "Amunt Llubí".

"Llubiners:

„Es PU-PUT ha mort. La revista d'excepció que davant Déu i davant la història assumí l'immensa responsabilitat del més exigent = i sacrificat servei a Llubí ha entregat la seva vida, cremada dia a dia, hora a hora, en el compliment d'una missió transcendental. Jo sé que en aquests moments la meua veu arribarà a les vostres = llars, entretallada i confusa per el murmur dels vostres plorins i de les vostres pregàries. És natural; és el plor de Llubí que sent, com mai l'angoixa infinita de la seva orfenesa; és l'hora = del dolor i de la tristesa, però no és l'hora de l'abatiment ni de la desesperança.

„És cert que es PU-PUT, el que durant aquest any fou el nostre Cabdill, ja no està entre nosaltres, però ens deixa la seva obra ; ens queda el seu exemple; ens arriba un mandat històric d'inexcusable compliment. Perquè fui testimoni de la seva darrera jornada de treball, quan ja la mort havia fet presa en el seu cor, vuc assegurar-vos que per a vosaltres i per a Llubí fou el seu darrer pensament, plasmat en aquest número amb que el nostre PU-PUT s'escomet d'aquest Llubí al que tant estimà i tan apassionadament va servir.

„Amunt Llubí ! "

—Ja em sap greu ferm això que em deis; però que hi ha que fer: Paciència!

—Sí, no té remei se mor jove i això és molt sensible.

—Quina llàstima! Nostro Senyor li perdon les seves culpes si al cas n'ha comeses; i que el vegem a la Santa Glòria.

—Amèn.

LA REDACCIÓ.

RUMORS DE TAVERNA

- Mos hem tornat quedar sense secretari, a s'Ajuntament, eh?
- Es que ho havia sol.licitat només féu arribar, prendre es càrrec de mans des batle i tot d'una demanar s'accedència.
- Segur que no li degué agradar massa es panorama de devers la Salla.
- No, segons m'han informat és perquè ja té quelcom més interessat per un altre lloc.
- O perquè degué trobar qualche jeroglífic difícil de resoldre, n'hi ha que diuen.
- Aquests només són quatre carabassots buits, quatre llengos llargues que només són bones per a posar mal allà on no n'hi ha. Has de ben creure que es nostro primer ajuntament democràtic fa tot lo que sap i pot per fer-ho bé.
- Si no millora ses actuacions... el 83 tendrà pocs vots.

PARTIT SOCIALISTA DE MALLORCA

- També m'han dit que a casa nostra ja s'ha format es Grup P.S.M. i que se prepara = per ses properes eleccions municipals.
- M'agrada aquest partit. I ja era ben hora que a casa nostra qualcú més aixecàs es = cap des coixí. Ja fa massa temps que esperam que mos ho donin tot fet.
- I si és ver que es P.S.M. se prepara = per a agafar sa vara, molts des que ara la tenen fugiran escapats!
- No veig perquè.
- Perquè aquest partit és d'esquerres i no podran llaurar, o millor dit, comandar = junts.
- Què té més de dretes o d'esquerres! No som tots llubiners? No te bastà sa feta de ses banderes des campanar?
- Allò fou una mala geniada, res pus.
- Déu faci que bon temps faci!

EL PU-PLIT HA MORT
DE "MORRINA",...

—I de s'OBRA CULTURAL BALEAR a casa nostra que acaben de fundar, què me'n contes?

—Que ja era ben hora d'un Centre Cultural per a promoure i difondre sa cultura en general i sa nostra en particular.

—No sé, no sé... La veig un poc dretana.

—Tu sí que ne veus de bubotes! En Joan Arrom de president, En Mi quel Perelló de vice-president, Na Francesca Bauçà de secretari i l'amo des doblers, tresorer, En Pep Perelló, és un quartet que me dóna força confiança, a més perquè a sa segona reunió ja són més de trenta socis.

—Molts de projectes?

—Sí, i sa que més m'agrada fou sa de netejar es talaiots. I no = tenc res en contra de ses altres: ensenyança de balls típics, música, cinema, teatre, excursions per a grans i petits, festes populars, pin_tura, jocs infantils, exposicions, xerrades...

—Què no seran massa ous per tan poca tomàtiga?

—No has d'ésser com es ca envejós que no mastega ni deixa maste—gar s'os. Deixa pixar es mul ara que sa cosa va bé.

—Es perquè trop que n'hi ha moltes de mogudes.

—An es llevant neixen dies. A llarg termini i amb bona voluntat = tot arribarà.

O.C.B. Llubí

SA MORT DES "PU-PUT"

—Crec que per avui ja hem tocat lo que més interessava, eh?

—Sí, però abans d'acabar t'he d'informar de sa mort des Pu-Put.

—Què dius! Es Pu-Put ha mort?

—Sí, fillet...

—De quina malaltia?

—De famitis.

—Pobre Pu-Put! ... I ara no li heu pogut dur a sa boca un puta caragol, un gri, un llagost...

—No... Enguany ha estat un any molt dolent, no ha plogut.

—Ja ho va dir en Bernat que no tendria molta durada! ...

—En Bernat és un homo molt intel·ligent! ...

—No me'n puc donar passada!... Tan garrit, tan abrinat amb aquell plomell erèctil, coloració vinosa i ales i cua negres ratllades de blanc!... No, es Pu-Put mai no havia de morir de fam!... En tot cas d'una pedrada!

—Encara més?

—Quan li feis es funeral?

—Per Tots Sants.

—Al Cel el veiem, idò.

—Així sia! ...

QUÈ OPINA DE LA MORT DEL PU-PUT ?

M'he enterat de l'assumpte però m'ha passat desapercbut.
Pregunti a la gent del carrer i veurà com s'ha rebut l'assumpte.
A més crec que això fomentarà l'interés del poble pel nostre cemen-
teri.

D. Sion , Batle de Biniamet

...oo0oo...

Eren quatre *chavales* que feien la revista com una trastada més.
Esta es la verdad.

D. Arnavet, Segon batle de Biniamet

...oo0oo...

Són uns catalanistes i estudiants de Lluc.

D. Miguel, Director de l'escola de
Biniamet

...oo0oo...

... MORRINA DE LA SEVA
PADRINA DE LES FONTS !

Aquest és assumpte que sols pertany a Mallorca i nosaltres només som mallorquins durant el *periodo* electoral. (*Traduit del castellà*)

D. Iñigo i D. Santiago,
Diputats a Corts
(*encara que no ho pareguin*)

...ooOoo...

Que l'Administració té la culpa per no protegir-lo adequadament. Crec que és una vertadera llàstima que s'acabi aquesta espècie tan important i famosa dins tota Mallorca.

President del G.O.B.

...ooOoo...

Es una vertadera pena que no es pugui comercialitzar aquesta ave. Emperò de totes maneres jo faig lo que vull. I amb els doblers puc comprar fins i tot un Governador.

D. Guillem, regidor de Biniamet

...ooOoo...

No se molestin que no contestaré. Des que soc Senador provincial i President del Consell m'he quedat difunt.

D. Jeroni, Senador i President

...ooOoo...

Jo, avui per avui, no puc tenir opinió pròpia; net i guerd la coba per si a cas.

D. Joan C., Rei d'Ibèriques

...ooOoo...

Com qui no hem parlat del cas amb el nostre amo, el batle, nos atrevim a donar la nostra desinteressada opinió.

D. Rafel, D. Viçens, D. Bernadí i D. Toni es jove; regidors de Biniamet

...ooOoo...

Ho consultaré amb el meu confesor i... ja contestaré.

Da. Maria, Director del Coro Local

Psst! Jo no tenc opinió. Jo sempre vot amb la majoria.

D. Toni, regidor i President dels
agricultors de Biniamet.

...oo0oo...

Jo no faig consultes per menys de 10.000 ptes. (Traduit)

D. Adolfo, President

...oo0oo...

Jo no me vull oposar a l'Ajuntament. Molt bé homo!

D. Jaume, Rector de Biniamet

...oo0oo...

Jo, gràcies a Déu, ja no som el d'abans i amb aquesta i altres co
ses vaig de comú acord amb el meu company D. Rafel, el batle, i no
vull rebeixar-me fins el punt d'escriure damunt una revista de la
casta d'es Pu-Put.

D. Toni, Poeta i Rel. Pub. de l'Ajun-
tament democràtic de Biniamet.

...oo0oo...

Ha quedat clar que el Pu-Put és una cosa i l'Obra Cultural Balear-
és una altra.

D. Joan, President d'O.C.B. de Binia-
met

...oo0oo...

Era una revista destructiva, que volia fer mal. Estic contenta de
que s'hagi mort. I no dic res pus perquè llavors m'embullaré.

Da. Magdalena, membre del Club Esplai
de Biniamet

...oo0oo...

BOLSA: EL QUE NO TÉ DOBLERS
NO LA NECESSITA.

Avui per avui la meva opinió és que se mori; però demà ja veurem si canviaré de pensar.

D. Tòfol, regidor de Biniamet

...oo0oo...

Era una revista que m'agradava molt pel seu pebre bo i la picadeta de sal que sempre duia, la trobaré a faltar.

D. Miquel, membre del P.S.M. de Biniamet

...oo0oo...

Si el meu partit me permetés parlar, les meves declaracions causarien sensació; però... en fin... que jo tenc el torró i altres el me volen menjar.

D. Jaume, regidor de Biniamet

...oo0oo...

Que no ha de morir i propós que paguin els deutes donant cada = diumenge un ballet de bona societat en el recinte de la Sala. Què allò és petit? Millor. Com més petit més... *contacto*.

En Bernat, jovença molt xalest i estudiant de la vila de Biniamet

...oo0oo...

EN PEP DE SA CURRA

Trista imatge de la vida! Posau en remull a aquesta dona tan provocadora, agafau una caramuixa i tota aquesta hermosura se us convertirà en bambolla.

BOTILADES!

EN JOAN DE SON XORMES

- Què és un governant?
- Una maça.
- I un governat?
- Un clau.

...o...

- Els doblers només són una canya del covo, però...
- ... sense aquesta canya, el covo s'esbuca!

...o...

- Quin és l'animal més animal?
- Un home damunt un ase.

...o...

- Perquè una poma torna agre?
- Perquè la serp ja menja pebres.

...o...

- Quan sies més gran, més home, què vols ésser: governant o governat?
- Val més jeure que guardar els porcs.

...o...

- Perquè ets fadrí?
- Perquè no m'he casat.
- I perquè no t'has casat?
- Perquè les dones són com les oliveres: s'emprenyen amb el vent del veïnat i llavors tu has de collir l'esplet.

...o...

- Què és un embut?
- Segons el diccionari, un atuell de llauna, vidre, etc., que té la forma d'un con buit, invertit, amb el vèrtex prolongat en forma de tub; és emprat per a abocar o fer entrar líquids, grans, etc, en recipients que tenen l'entrada estreta.
- I, què és un ajuntament?
- Un embut.

...o...

- Ton pare és fenici i ta mare cartaginesa, i tu?
- De ca nostra.
- I a on és ca vostra?
- Allà on em donen sopes.

...o...

- Què més voldries ésser: Senador o Diputat?
- Unes corretjades!

...o...

- Ets feliç?
- Com un ca amb un rave!

CONTES

DE

L'AVI

INTRODUCCIÓ

Avui, després d'un any, tenc la satisfacció de poder veure publica da aquesta rondalle. No l'hi he corregit ni un punt ni una coma, surt tal com la vaig parir fa un any. Crec que això no li lleva ni dismi - nueix el seu atractiu natural del principi; encara que, afeguint-hi , de llavors encà, algunes coses més podria haver-la afavorida. Els di buixos també són els mateixos.

Els sentiments que em mogueren a escriure-la, queden reflectits = dins un dels personatges de la mateixa. Jo, avui, voldria que els lec tors que la llegiran s'identifiquin amb algun dels personatges, així serà més atractiva i més real.

Fetes les indicacions pertinents, que comenci la funció.

CONTES DE L'AVI

Alabat sia Déu.

Contes de l'avi vol ésser una sèrie de rondalles.

Els pobles i també els personatges, que hi surtin reflectits en = elles, són ficticis.

Mestre Romeu no es responsabilitza, de cap mena d'interpretació = lliure que es pugui fer d'aquestes rondalles; i adverteix que qualse vol parescut amb la realitat és pura coincidència -no fos cosa que qualcun dels qui tenen el cuïro prim es das per al ludit.

Les rondalles no pretenen gran cosa, sinó entretenir i des-ilus = trar a l'amic i amable lector.

Qui avisa no és traïdor.

Per a sempre.

Ja sabeu que vos estima, MESTRE ROMEU

N' ARNAVET DE SA U.D.C.

Això era un fusteret, des Pla de Mallorca, que havia nom Arnavet. De mal nom= tothom li deia de ca's mestre Andreu.

Era un homonet petit i prim de lloms, que no feia s'alçada d'un ca assegut ni feia romana.

En es poble tots ja el coneixien per lo mal de pastar que tenia es *gènit*, un *gènit* de Barrabàs...; p'es mostatxins de rata; i llavors, perquè sempre duia sa pipa a sa boca. I deien que tot això ja li era vengut de naixor.

Quan encara era un al.lotó, i duia sa llet p'es morros; un dia son pare, mestre Andreu, l'agafa, i li diu:

- Arnavet, fii meu dolç i estimat, jo vui lo millor per a tu i los teus germans. Com que ets un al.lot molt etxerevit, t'enviaré a s'escola, allà hi aprendràs molta de lletra, i lletra menuda.

- Mon pare, respon ell, això d'*estodiar* ja m'agrada, i molt més que sa feina de fuster.

- Veus Arnavet, si vas a escola, es dia de demà seràs un homo de carta cabal, i podràs tenir un càrrec important.

Per a poder esser colque cosa, en aquest món de puputs i dones veies, s'ha d'esser molt espavilat.

Emperò, esment, no fos cosa que t'entrin es fums de parèixer *començament de senyor*, que és propi d'ets estudiants pagesos.

- No passeu gens d'ansi, ja ho veurem què serà en esser cuit! diu N'Arnavet, Mentre sia llegir i omplir sa plagueta de gotes de tinta i de llepades, ja 'nirà bé.

Dit i fet. Es dia que vengué davant, que era es de més a prop, ja va esser = partit *tris-tras tris-tras* cap a s'escola.

Seria llarg i enfadós contar ara fil per randa tot quant li passà an es nostre estudiant ets anys següents.

I passaren dies, i mesos, i anys; fins que acabà s'escola. Ja poreu creure = que més aviat acabà es menuts.

En aquell llogaret, eren pocs ets al.lots que anaven a s'escola; ben aviat = los enviaven a darrera una trutja i los seus porcellins, o sinó, a guardar una manada d'endiots.

Un bon dia, mestre Andreu tornà agafar N'Arnavet p'es seu compte, i li digué:

- Me pareix que ja deus tenir es cap ben ple de lliçons i d'ensenyances.

Un pare que té sa mala sort d'haver posat en el món un cap d'uiastre com tu, no s'ha d'empenyar a fer-lí prende una carrera, perquè això seria tudar temps i *dobbés*.

- Emperò mon pare, digué es bergantell; si jo ara ja l'hi havia pres es gust a s' *estodiar*.

- No, i jo que heu crec. Lo millor és sa feina, que ja se sap: sa feina és = santa i assanta.

Mestre Andreu, son pare de N'Arnavet, fonc es batle d'aquell llogaret, anomenat Biniamet, en temps de sa Revolta Civil i en temps des general Frasco.

Poreu fer comptes aquell pobletxo si n'estava content i satisfet de tenir un homo com mestre Andreu com a cap de s'Ajuntament i màxima autoritat. Ell eren = molt devots d'aquell sant general.

Però ¿què me'n direu? No tot era de color de cel.

Se topen dos homos de Biniamet, un de vei i un revetler, s'escometen, i ja s'han posat a conversar. Des cap d'una estona de conversar, s'enfilen a sa política:

- Ja ho crec, mestre Andreu és un homo que té es cap damunt ses espatles, i les té ben posats, diu s'homonet vei.

- I ¿què farà amb sos regidors de sa República? contesta es fadrinet, que era un poc rogenic.

— Lo millor que les pot fer, tancar-l'ós a sa presó.
— O els entregará a ses autoritats de devers Ciutat, que administren sa justícia? SÍ, sa justícia!... una banda d'assassins de s'Estat. Ja ho diu l'adagi: No hi ha res més tort que la justícia...

— No, no ho creguis; ell mai els entregaria a sa mort.

— De llevant o de ponent, sa mort ja els és segura.

!Ja poreu creure voltros que aquell fadrinet en fes més de discursos!.

I heu de creure i pensar i pensar i creure que N'Arnavet i los seus germans = se criaren i reberen bona ensenyança de lo que eren ses coses de sa comandera. = No de bades son pare fou es batle.

Passaren anys i més anys, i N'Arnavet ja 'nava per sa seixantena, i romangué fadrí. No us dic res si li pesaven aquells anys damunt s'esquena per a que anàs de berbes.

Ses coses havien canviat molt, i en poc temps, en aquell poblet; i en tot s'Estat. S'havia mort es general Frasco, i se tornaven celebrar eleccions municipals després de coranta anys.

— Uei! I jo hauria d'aficar-me dins s'Ajuntament, deia N'Arnavet.

— Fas bé Arnavet, li deia En Biel = de Sa Rota, tu ets un des pocs homes = que han estudiat, i també una bona persona, llevant es mal gènit, home de bé Saps que farem, idò mos presentarem = plegats a ses eleccions.

I que vos pensau, ell N'Arnavet s'entemé, per ses males llengos des poble, que En Biel de Sa Rota no era = molt ben vist, i que no tendrien es = respalte des poble.

Ja me teniu N'Arnavet pensa qui pensa:

— Ca!..., ca!... I si aquest beneit = de *Grabièl* me fotrà!

I, que fa N'Arnavet? Ell fé ses anques enrera, abans de que fos massa = tard. Agafa ses anques amb ses dues mans, i fugí més depressa que el diable en veure la Creu.

— Jo crec que tu, *Grabièl*, mos restaràs molts de vots, li diu N'Arnavet = an es de Sa Rota.

— Sí és per això que te'n vols anar, no passis ansi; jo no me presentaré, li diu En Biel.

Què me'n direu?

Ell es grup se va esfondrar, i N'Arnavet se'n salvà perquè va fer uns altres = comptes:

— Amb ses ganes que tenc d'esser una de ses autoritats des poble, ara me retiraria! Seria bona aquesta! Cap com aquesta! s'exclama N'Arnavet.

Bono! Què faig? No res, lo millor que puc fer és mirar de trobar un altre = grup, i aficar-mí així xom sia.

Ell hi havia un grup de galifardeus, que cercaven gent a la desesperada.

I heu de creure i pensar i pensar i creure que N'Arnavet ben aviat mirà d'aficar-s'hi, i ho va conseguir més aviat que depressa. Formaren una candidatura, sa U.D.C., i cap a ses eleccions falta gent!

Aviat fonc famosa aquella candidatura tan torera: Udecé. I es poble, que no és beneit, li va posar: Unió De Capbuits.

Es poble no n'estava molt convençut de que aquells estornells siguessin es = més convenients per a ell.

— Aquesta candidatura me put!; deia ben remolest, l'amo En Pau, un homonet = que havia estudiat d'al.lot blau dins el Col.legi de Lluch.

Arribaren ses eleccions, i què me'n direu? Ell van sortir guanyadors.

— No en mancava d'altre que no 'guessin guanyat, deia un jovenet, només se = presentaven ells!

Ja a dins la Sala, a N'Arnavet ses coses no lo anaren com ell se pensava.

Volia fer front i posar barra an es companys des consistori. Emperò es batle, que havia nom Sion i era d'Aljebelf, era un homo que només tenia una idea: Afany de protagonisme i de poder. I no estava disposat a que un homonet com N'Arnavet = li fes sa guitza.

En es poble ja el coneixien a n'aquell batle per sa seva estufera.

Citaren a junta an es regidors:

— Arnavet, tu seràs se meva mà drete com a Segon Batle i, endemés, seràs *concejal* de Foment, Cultura i Sanitat, li diu es batle a veure mem si el convence — ria i el tendria content.

— Molt bé, respon N'Arnavet. I què puc dir una paraula?

— Maldament siguen dues, si no has de sortir a un altre tancat, diu es batle.

— Idò la diré. No te pareix Sion que és cultura per a's nostro poble tenir = tots es regalons, *fatxades* i *faroles* ben pintades?

— Ja ho crec!, quina *duda* hi ha!, diu es batle; és indiscutible, això està = ben clar.

— Idò ho farem així, i tendrem es poble content.

Poreu pensar es poble si n'estava content, lo únic que li mancava era pintura a tort i a dret!

I passaren dies i més dies i ses coses no canviaven gaire. Qualque pagat fora dat aquí i qualcun allà. Res d'importància.

Lo que sí va canviar, va esser es tractament que daven es regidors an es batle.

— Sion, diu un regidor dirigint-se an es batle.

— Don Sion!, exclama com un pinyol de cirera es batle; que, a més des títol = d'Alcalde, me toca aquest tractament. A on arribarem!

Quan parlava es Batle, Don Sion, tothom punt en boca i fora pipelletjar.

Un altre dia, es Batle, Don Sion, va reprendre an es regidors i an es que = feien feina per a s'ajuntament:

— Es qui tornin flastomar, diu Don Sion, el treurè a defora.

— I, si un se pica damunt un dit?

— Que se *xupi* s'altre.

Ell Don Sion pareixia una cussa gelosa des seus quissos.

Don Sion volia preservar sa moral, i fer des poble de Biniamet una reserva es piritual, com es temps des general Frasco al cel sia.

Què me'n direu?

Ell arribaren ses festes patronals des poble de Biniamet.

Poreu fer comptes N'Arnavet i es Batle si hi anaven ben endiumengats, i amb sa coa ben a l'aire, no tocaven voreres!. I es regidors darrera darrera més = drets que un fus.

Després d'haver passat tot aquell sarau de ses festes, i que ses coques de = San Cli ja eren menjades; se topen un bon dia dos ciutadans de Biniamet, un d'ells era l'amo En Pau; i s'escometen:

— Alabat sia Déu! diu En Blai de Ses Plomes.

— Per a sempre sia alabat! respon En Pau.

— Que tal ses festes?

— I com sempre.

— Estam d'enhorabona! diu En Blai, tot satisfet. Biniamet ha recobrada una ànima!

— I això ane què treu cap, ara! A on me surts tu amb aquestes? diu En Pau, = tot sorprès i sense sebre com era que li anava amb aquestes.

— I què no ho saps? exclama en Blai.

— Si no m'ho dius, ben segur que no ho -abré! respon l'amo En Pau.

— Pues es nostro poble ha recobrada s'ànima de N'Arnavet; diu En Blai, tot = pensant que en sentir-ho l'amo En Pau, no hi cabria de goig i de gaubança.

— Sí que ho és salada aquesta! I vol dir, N'Arnavet de ca's mestre Andreu? ex clama En Pau, astorat i fora de sí com sent tot allò.

Se passa sa mà p'es front i sa paupa per assegurar-se de que allò no era un sòmit, tan gros ho trobava.

— Sí fa. *El mismo*, respon En Blai en foraster.

— Però, sí és un homo que només entrà dins l'esglèsia quan el batiaren!... i encara va plorar! diu En Pau.

— Pues jo i tot es poble el vérem quan entrava dins l'esglèsia es dia des nos tro sant patró, San Cli; i se notava, un poc de totd'una, que aquelles pusses no eren de ses seves. Se segué, juntament amb sos concejals, en es primer banc de = la dreta, respon En Blai.

— I aquest homo que deu haver perdut es seu cabal? O... ja ho veig; deu voler acabar com es nostro patró, màrtir San Cli! diu En Pau.

— Vol dir, en olor de santedat? demana En Blai.

— No, amb sos coions penjats a un pi! respon En Pau.

An En Blai no li va agradar gens es cantet de l'amo En Pau.

— Sí senyor, estava assegudet en es primer banc de la dreta, torna dir es bergant.

— Es que aquest Arnabet!... fins i tot dins l'esglèsia fa política! diu l'amo En Pau, tot fent-ne befa.

— Era de veure! Totes ses digníssimes autoritats assegudetes a sa primera fila. I N'Arnabet pareixia un senyor *pudiente*, diu es pollastre, tot mirant de convèncer an En Pau.

— Què dius? esclama En Pau. Voldràs dir, en es bancals de s'ajuntament.

— No *hombre*! Es bancals de s'ajuntament els han posat a darrera de tot, respon En Blai.

— Com quedam? Si es bancals estaven a darrera, com pot ésser mai que "ses digníssimes autoritats" estassin a primera fila? No ho entenc!

— Allà on no n'hi ha que no n'hi cerquin! diu En Blai, referint-se a l'amo En Pau. Res, 'xem anar-ho!...

— Amb aquestes l'enterram!. Amb tu sempre acaben igual.

— Adiós! I... salut! diu En Blai, tot partint.

I un partí cap a un vent i s'altre cap a un altre.

— Què 'gués estat un altre... però N'Arnabet!..., pensava En Pau.

I heu de creure i pensar i pensar i creure que *mi hombre* no s'ho poria treure de dins es cap:

— I que s'ha cregut aquest! se tornava dir.

Camina caminaràs, l'amo En Pau se va encontrar amb un des seus millors amics, que també estudià d'al.lot blau; i s'escometeren:

— Bon dia i bon any, que Déu mos do! digué En Pau.

— Bon dia! respon En Benet.

— Sobre tot, a un homo el fan estar amb sos cabeis drets.

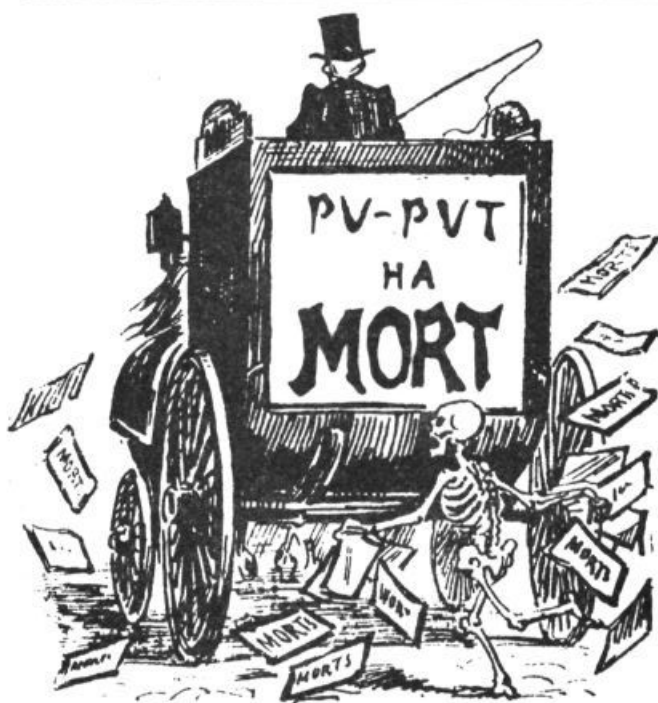
— Què vos ha passat, l'amo En Pau?

— Homo de Déu, venc de sa plaça, i he topat En Blai de Ses Plomes que n'ha dites d'aquelles que escarrufen.

— Com és ara?

— Idò, que han tornat batiar a N'Arnabet!

AdEv

PARTICULAR DECRET

DEL PU-PUT

En vista de les raons que jo mateix m'he exposat, del que la meua pròpia consciència m'aconsella, i sentint el clamoreig del públic en general que es queixa de la manca de constància; m'ha paregut oportú dispondre lo següent:

ARTICLE 1ER. SUSPÉS DES D'AVUI.

ARTICLE 2^{ON}. ME CREC EN EL DEURE DE POSAR EN CONEIXEMENT DELS MEUS LECTORS QUE ES PU-PUT HA MORT: HO HE DIT MALAMENT, L'HAN MORT PERQUÈ D'ALTRA MANERA I CONTANT AMB EL RECOLZAMENT DE VOSTÈS AMB LA SEVA CONSTÀNCIA LI HAN DEMOSTRAT, DIFÍCILMENT HAGUERA ACABAT LA SEVA EXISTÈNCIA.

MÉS COM HA D'ESSER, ES PU-PUT FEI MOLT DE RENOU I A CERTES GENTS UN DELS RENOUS QUE MÉS ELS INCOMODA ÉS EL CANT. AIXÒ SABUT, NO HI HA NECESSITAT DE QUE M'EXPLIQUI MÉS PERQUÈ TOT EL MÓN M'ENTENGUI.

ARTICLE 3ER. EL DIRECTOR I REDACTOR ROMANDRÀ CALLAT I SENSE DEDICAR-SE PER ARA A CAP GÈNERE DE PUBLICACIÓ; PERQUÈ ÉS MILLOR NO ESCRIURE, QUE ESCRIURE EN EMBRIÓ.

ARTICLE 4^{RT}. SI ELS TEMPS CANVIEN I LES CIRCUNSTÀNCIES = VARIEN, QUET OBLIGAT AMB UN TÍTOL FILARMÒNIC A REAPARÈIXER = EN EL MÓN LITERARI. MENTRESTANT AIXÍ NO SUCCEESQUI PREG ALS MEUS ESTIMADÍSSIMS LECTORS NO PRENGUIN COM A ESCRITS DEL MEU DIRECTOR I REDACTOR RES QUE NO VAGI FIRMAT PER ELL.

ARTICLE 5^{NT}. AMB AQUEST DESAGRADABLE MOTIU ES REPETEIX= SEU AFECTÍSSIM S.S.

Q. B. S. M.

LLUBÍ, 1 DE NOVEMBRE DE 1980

EL DIRECTOR

Filles d'Eva

Si és veritat que el dimoni
va fer les dones,
amb les obres ¿no els sembla
que n'hi ha de bones?

ALS NOSTRES LECTORS Amb aquest número mos despedim= dels nostres lectors i del públic en general, no sent-nos possible sostenir més temps aquesta publicació tan costosa.

Hem fet lo possible per sostenir-la però els molts de gastos que representa i els pocs números que se col·loquen, mos ha decidit a aplegar els trastets, esperant una altra ocasió més favorable per fer-la reviure.

racó per a la poesia

EL PU-PUT HA MORT

Del cor me surt l'esglai,
al saber de la teva sort,
malalt i desventurat ai!
oh! desconhortada mort.

Dels crits per l'estret carrer,
infant ballugadís, jugetó...
arpes afilades de l'esperver,
jeus esbudellat a un recó.

Andances revoletetjades
plenes de il·lusió,
lletres ben pensades,
saviesa de vellató.

Tomba trista i oscura,
sort de tot ben mort.
Hem deixes trista bravura
del temps de conhort.

Romp les pesades cadenes
que t'afermen fort a la terra.
Quedi sols el teu record
ballugadís entre les fosques penes.
Romp el fang que t'aferra
a tots els bells sentits, so sord,
mut.

BERNAT FILL DE REI.

(darrera col·laboració)

(SOLUCIONS ALS VUITS I NOUS PASSATS)

GRA D'ORDI.-

M
P O P
M O R E S
P E U
S

SEMBLANCES.- 1. En que té cames.- 2. En que té reina.- 3. En que no menja carn
4. En que té torn.

PREGUNTES.- 1. De banyades.- 2. Es dia que corren sa quinta.

GEROGLIFIC.- Sobre gusts no hi ha res escrit.

SEMBLANCES

- 1.- ¿En què s'assembla qualche ventall a n'es bastó de s'Alcalde?
- 2.- ¿I Mallorca a un millonari?
- 3.- ¿I un ase a una taula?
- 4.- ¿I ses festes a ses fruites madures?

...ooOoo...

PREGUNTES

- 1.- ¿Quins són els nostros majors inimics?
- 2.- ¿Quin és es fuster que fa sa feina més dolenta de dins Mallorca?
- 3.- ¿Quina diferència hi ha d'un sastre a n'es Govern?
- 4.- ¿Amb que acaben totes ses coses?
- 5.- ¿Quina cosa hi ha que com més creix menys se veu?

...ooOoo...

ALTRE PREGUNTA

Una vaca blanca se baralla amb una vaca negra. Sa vaca blanca dóna una banyada a n'es ventre a sa negra i no pot treure sa banya.

¿Quina de ses dues vaques pot dir que té sa banya a dedins?

...ooOoo...

SOC
EL DIRECTOR,
GRÀCIES

UNA ALTRE PORTADA

ENCARA NO
TE'N VAS!?

SI ENCARA
TENC SALUT!

Aquest número d'es PU-PUT, es darrer, serà en benefici de Na Conxa.

Totes ses mamballetes i enhorabones les rebrà en nom seu es nostro Director, que mitjançant un telegrama les hi farà arribar.

S'agraïment anirà acompanyat d'una cançó mallorquina que va compondre es nostre amic n'Andreu Malanit aposta per sa padrina de fonts d'es PU-PUT.

Tant de sa música com de sa lletra, no mos estaria bé dir-ne una sola paraula en bé ni en mal.

Aviat se publicarà, i cadascú hi podrà dir sa seva.

Sa lletra diu així:

BENHAJA MALLORCA !

Quan sia a fora Mallorca,
a l'altra banda del mar,
la bona gent mallorquina
no podré mai oblidar.

Cada nova primavera,
quan l'oronella vendrà,
una paraula amorosa
i un record meu vos durà.

A qualsevol part se'n vaja,
na Conxa sempre dirà:

-"Terra millor que Mallorca
en tot el món no n'hi ha."

I ja és de raó, que no n'hi ha en tot el món, de terra millor que sa roqueta!

I això que, p'es temps que hi va estar, segurament no li va poder prendre =
tot es saborino!

...ooOoo...

teral de la
os de venta
Gas, S. A.
erio de In-
gularon las
la Energía
xplotadoras

ctuales del
suministros
o dispuesto

feridas a la
del Regla-
mbustibles,
si como por
Industria y

rer:

equivalente
superior, el
as centrales
acogidas al
1 de mayo

Autorizar a «Gas y Electricidad, S. A.», el establecimiento de una línea de transporte de energía eléctrica a 220 KV. con origen en la subestación de «Son Oriandia» y final en la de «Llubi B». Será un simple circuito trifásico con apoyos metálicos, conductores de aluminio-alumoweld de 366,1 milímetros cuadrados de sección y aisladores suspendidos de vidrio. Para la protección contra las sobretensiones de origen atmosférico dispondrá de un cable de tierra de alumoweld de 58,56 milímetros cuadrados de sección. La longitud total será de 28.838 metros y en su recorrido afecta a los términos municipales de Palma, Algaida, Sencelles, Costix, Sineu y Llubi, todos ellos pertenecientes a Palma de Mallorca.

La finalidad es repartir desde la subestación «Llubi» la energía procedente de la central térmica «Alcudia II».

Declarar en concreto la utilidad pública de la instalación eléctrica que se autoriza a los efectos señalados en la Ley 10/1960, sobre expropiación forzosa y sanciones en materia de instalaciones eléctricas y en su reglamento de aplicación aprobado por Decreto 2612/1960, de 20 de octubre.

Esta instalación no podrá entrar en servicio, mientras no cuente el peticionario de la misma, con la aprobación de su proyecto de ejecución, previo cumplimiento de los trámites que ese señalan en el capítulo IV del citado Decreto 2612/1960, de 20 de octubre, debiendo solicitarse, la indicada aprobación en un plazo máximo de seis meses. Caso de no ser factible lo

TRET DEL B. O. E. DEL 25 D'AGOST DE 1980

...ooOoo...

Un pollo desenganat i trist mos ha enviat p'es

Pu-Put aquesta pu-putada:

"¡Alerta, llubiners, que corren monedes fal
ses!

Duen es busto de Juan Carlos I i sa
data de 1975.

¡Alerta, llubiners, que =
també corren dones de sa
mateixa condició!

Sinó que duen altre bus
to.

I s'any de s'encunyació
el tenen mig esborrat a
força de postissures i=
de polvos."

...ooOoo...

IDEES PER A UN AJUNTAMENT DEMOCRÀTIC

NOU CARTELL PEL CEMENTERI

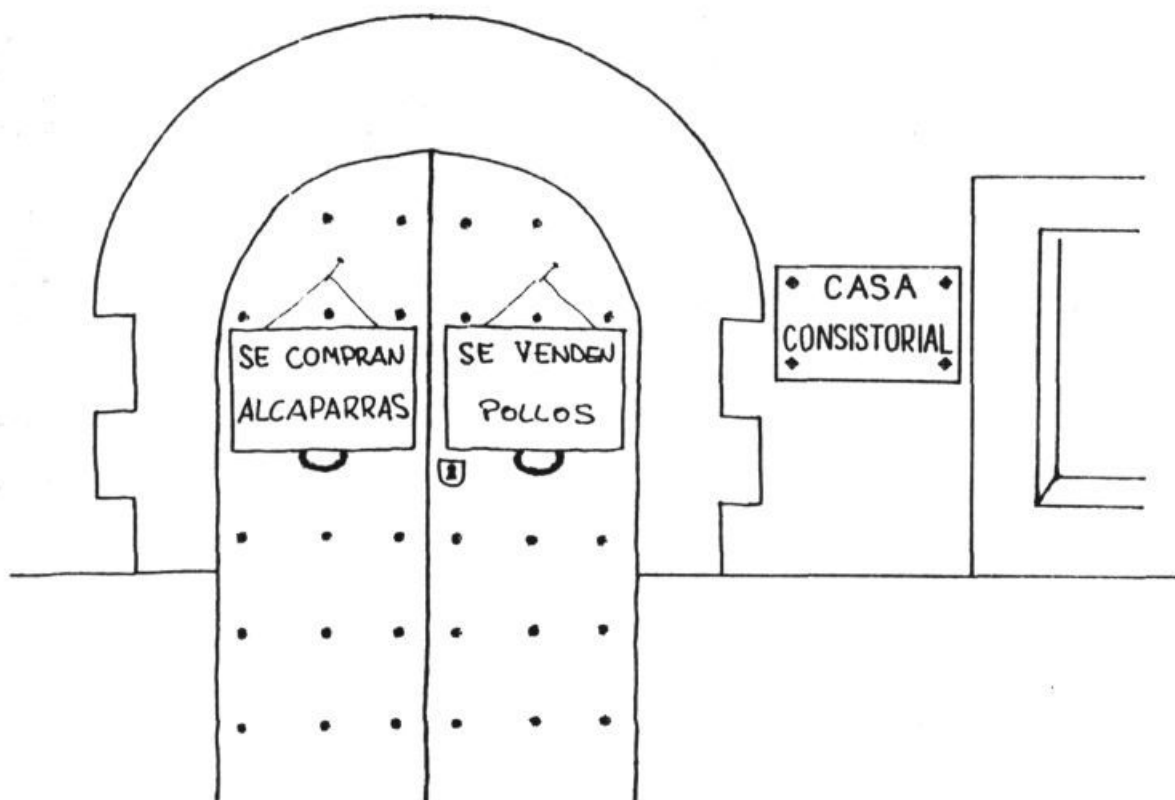
criteri d'es llibre que copia no ho creim; i, si fos així, ja no trobam estrany no tan sols que sia més difícil que un ric entri a n'el reine de los cels que un camell passi per dins un cos d'una agulla, sinó que admetin ses dignitats, escolans= i ses beates.

De seguir d'aquesta manera de pensar també pequen es capellans que a damunt sa trona comenten sa borretxera d'en Noè o maxmulen d'en Salomó i ses seves dones.

Una de dues: o vostè és un sepulcre emblanquinat o té p'es seu us particular = una doctrina d'es temps del rei En Jaume.

I ja sap, senyor, allò de Distingue tēpora et concordabis jura.

...oo0oo...

...oo0oo...

— M'estimaràs molt?

— Molt.

— Fins quant?

— Per a sempre!

— Fins quant, te dic?

— Idò, fins que lletgesqui un número d'es PU-PUT que no parli de l'Ajuntament o de ses escoles.

...oo0oo...

PU-

P
U
T
A
D
E
S

Acabam de rebre una carta anònima d'un que vol esser bon cristià i =
que de segur deu tenir un nom més lleig que es d'un que se mor de gana.

Protesta d'es nostros escrits, cosa que a noltros no mos té esment,
i diu que posam unes pu-putades que fan obrir ets ulls a n'ets infants
i no són més que porqueries.

Bon sistema teniu d'argumentar, estimat germà en Jesucrist, i des
d'aquest moment admiram sa vostra decència, sa vostra prudència i sa =
vostra elocució.

No sé perquè mos pareix un hipòcrita d'aquests que abunden molt més
per aquí que ses sargantanes i que fent nyeu-nyeu, nyeu-nyeu, posen més
pesta a n'el món que es còlera-morbo-asiàtic i tenen més por a sa veri-
tat que a Déu Nostro Senyor i a n'es seus manaments.

Sa nostra missió a damunt la terra no és civilitzar es poble ni en-
senyar ses veritats evangèliques. Aquell que tengui tal obligació que
no perdi ses manades p'es rostoll i que cumpla como bueno.

Si es payo de sa nostra carta no fos un d'aquells que tiren sa pe-
dra i amaguen sa mà, a cau d'orella li diriem certes coses que passen =
i se fan públicament i moltes paraules que se diuen i se conten a n'es=
principi baix baix i més tard en veu alta, es mal exemple que se propa-
ga d'una manera lenta, però continua i això si que fa obrir ets ulls a
n'ets infants, fa anar vius es joves, envergonyeix ses dones, fa riure=
ets homos i plorar es vells.

O noltros som lloscos o no veim a damunt es PU-PUT aquesta desmora-
lització, porqueria i brutalitat que sense prova de cap classe mos acu-
mulen aquest i uns quants tipus més que s'han passat per sa mollera s'
infal.libilitat, s'inviolabilitat i sa santitat d'algunes persones que
són de terra i terregen i com fa ses seves irregularitats públiques i a
so de trompeta es PU-PUT aliquando, no sempre, les comenta en sa mi- =
llor forma que sap, no perquè vulgi que en morir-se vagen a veure en Ba-
nya-verde a dins l'infern, sinó perquè sàpiguen que hi ha qui crida, =
Sentinel.la alerta! se convertesquin i se salvin.

I vet aquí com es PU-PUT, que no té per norma es civilitzar sinó es
fer riure i s'adobar coixos, pretén no ensenyar s'evangeli, que d'això=
se'n pot cuidar "El Club Esplai" i es rectors i vicaris; sinó fer anar
p'es camí recte i segur per arribar a n'el cel aquestes ànimes santes =
d'apariència i de boqueta que van de tres qui n'agafa quatre i deixen =
doblerets a n'es cent per cent per fer un favor a s'humanitat.

Creu tocar amb un dit a n'el cel perquè cita un bocí de sa doctrina
cristiana escrita per homos i si noltros no tenguessim altres feines =
cercariem textos a s'Evangeli, es llibre de ses veritats, i veuria com
Déu no vol baldufers ni mentiders ni pastissers.

Es vuitè manament de sa llei de Déu que vostè posa que
diu "no llevarás falsos testimonios" també afegeix "no men-
tirás" i noltros procuram fugir de sa mentida pese a quien
y caiga el que caiga.

Això de que peca aquell que comenta un fet, una porcada
i una mala acció d'una autoritat o una dignitat, mentres no
mos demostri sa seva investidura eclesiàstica i es recte =

P
U

- PUTADES

PU-PUTECA

Don Rafel Ramis i Oliver, Batle de Reial Ordre de Llubí, ¿vol tenir la bondat d'ajustar els comptes a tots aquells que fan obra il.legalment? Aquests morts si que són

...ooOoo...

Quince pics durant sa vida
un homo s'alegra tot:
quan ja no va més a escola;
quan llueix es primers calçons;
quan fa una glosa a sa lluna,
que no hi ha cristià que l'escolt;
quan fa s'onso a una al.lota,
i ella riu des d'un balcó;
quan roba es primer xigarro
i el se fuma tot goigós;
quan s'al.lota li diu sí;
quan té mostatxos d'un forc;
quan el quinten i surt lliure;
quan té ja una posició;
quan se casa amb una jove,
i aquesta l'estima molt;
quan sa dona surt condreta;
quan ve es primer fill a n'el món;
quan s'infant de nit no plora,
ni fa ja coses pitjors;
quan posa a sa loteria,
i treu un premi major;
i quan sa sogra badalla,
i ell queda lliure del tot.

...ooOoo...

S'Ajuntament i s' O.C.B. de Llubí tracten de compondre ses desavenències i fer una concòrdia.

Aquesta mentida serà vera?

...ooOoo...

Queden articles en cartera, però el món

...ooOoo...

tura.

Podríem continuar, encara que fos superficialment, enumerant raons= que demostrin que tenim un Ajuntament despreocupat per complet de moltes qüestions que incideixen directament damunt el poble, però és una de les tasques que ens proposam i que prometen complir més endavant.

Agrupació local del P.S.M.

Nota de la Redacció:

Aquí estic, amics meus, mal ferit amb una ala del tot destrossada , quan vaig fer la darrera volada, mal parat i amb la boca badada un = VIVET hem deixà dins el llit. Si me mor jo vos deix per escrit el que vull que feu d'es PU-PUT que el P.S.M. ai! em doni consol de cantar = quan ja estigui totsol dins la tomba enterrat i podrit.

Mossèn Pare Romeu — Llubí 1980

R. I. P.

QUE ELS SEMBLA ?

Un projecte de medalla
pels que han dirigit les festes
que (dit sigui entre parèntesis)
gràcies a Déu que estan llestes!

COMUNICAT

EL P.S.M. A LLUBÍ

Senyor Director:

L'Agrupació del P.S.M. de Llubí vol saludar i fer saber al poble la seva recent creació. Des d'avui estam a la disposició de qualsevol llubíner que tengui com a seves les nostres preocupacions. Ens proposam, principalment, dur a terme una política d'oposició constructiva al nostre Ajuntament, naturalment al servei del poble i dels interessos del partit.

Si ténim en compte el nombre de vots obtinguts a les passades eleccions generals del 79 pel nostre partit, és un deure que tenim amb tots els nostres votants el servir de portaveu a les seves opinions.

Consideram que el nostre Ajuntament d'U.C.D. ha tingut temps suficient per a donar proves de la seva inoperància i de la seva política, com és natural, antinacionalista i antipopular, continuant amb els mateixos esquemes polítics que els ajuntaments del règim anterior, esquemés que recorda perfectament el nostre batlle de quan ho va ser per primera vegada.

Un Ajuntament democràtic no és aquell que reparteix coca amb verdura o fa obsequi al poble d'unes festes gratuïtes, si això no va acompanyat d'una coherència política al llarg de l'any. Una flor no fa estiu i passades les festes la flor es mustia i l'estiu es fa tardor, amb la qual cosa ens quedam altra volta amb un Ajuntament que ni funciona ni té cap interès de dur endavant el seu ja de per si raquític programa electoral.

No, senyors consellers, un Ajuntament democràtic que dóna coca amb verdura al poble però arranca del campanar les banderes que simbolitzen la seva història i la seva identitat, no és un Ajuntament democràtic.

Un Ajuntament que no lleva de la façana de l'església la placa dels caiguts "*por la causa nacional*", ni canvia tants de noms de carrers i places amb connotacions aferrissadament franquistes pels vertaders noms mallorquins i populars, no és un Ajuntament democràtic, és un Ajuntament que mostra la més insolent indiferència cap a la nostra cul-

Ses gloses des ca de bou

Aquests mostatxos de rata
que dus a lo mexicà
jo los t'he de socorrrar
amb una branca de mata.

Sa mopi caça de nit
perquè l'enlluerna es sol:
qui s'ho cou per ell totsol
s'ho menja sense delit.

A s'estiu és bo un gelat
però no apaga sa set:
un homo ric i estret
se nega a dins un plat.

L'amo diu an es missatge:
Pes feina que és salut.
I li dóna es pa eixut
sense gens de companatge.

S'aigo fresca de sa gerra
és bona si tenen set:
no vos fieu d'homo estret
si no voleu viure en guerra.

Un dobler mal adquirít
no compra felicitat,
torna espina prest o tard
que grata per dins es pit.

Aquesta barba que dus
a lo intel.lectual
encara et fa més pardal
que sa filosa i es fus.

Pareixes un general
tot carregat de medalles
i a tothom ja fas rialles
quan et veuen tan pardal.

An es mal temps bona cara,
no t'ho agafis malament
maldament digui sa gent
que te'n mereixs més encara.

ES CA DE BOU

Imprescindible

Revistas

*** PU - PUT. Revista independent.— (número 3)
Excelente publicación de la cual es "editor, productor i tot lo que acaba amb OR", nuestro compañero Biel Frontera. Impresa en offset, sin alardes de presentación, pero con un contenido sabroso, muy en la línea del periodismo corrosivo que en tiempos se ha hecho en este país, y que ahora la Premsa Forana quiere hacer suyo. Colaboran en Joan de Son Xormes (Botilades), Es Pu-Put Esportiu, Es Pu-Put de Sa Soca (Els nostres llinatges), Es Pu-Put Marqués (Ram de la cuina), Es Pu-Put Escolà (De la parròquia), Es Pu-Put de Sa Rota (Documents per a la nostra història), Pu-Putèl.lo. (Llubí, marzo 1980. 25 ptas. "cada número net i esportat")

* * LIUM D'OLI. Butlletí informatiu de l'Agrupació Cultural de Porreres. — (Número 7) Otra de las publicaciones que se integran en lo que ahora viene en llamarse Premsa Forana. Impresión en offset y heroicidad de la de veras para echar el número en la calle. Entrevista con En Jordi Già, director de la banda de música; artículos sobre historia de Porreres, autonomía, feminismo. Secciones de bibliografía, ajedrez, noticiario. (No consta director. Porreres, abril de 1980. Sin precio)

***Extraordinaria/**Buena/*Interesante por algún concepto

ÚLTIMA HORA

"PU-PUT" Llubí, MAR
15-1980. Totalment en català.
No s'hi accepten col·laboracions
en castellà. 250 exemplars cada
mes, fins ara. Director: [REDACTED]
[REDACTED] Editor-productor-redac-
tor en cap: Biel Frontera. Ten-
dència: Pluralista-nacionalista.
Ista. Financament: Venda
d'exemplars. Hi ha problemes
econòmics. Li han negat ajuda.
L'Ajuntament i qualque Caixa.
Però ells continuen, i tant!

Baleares

LA PREMSA HA DIT...

Diario de Mallorca

Els diaris mallorquins dona-
ren compte d'haver sortit a la
llum pública la nostra revista
Pu-Put.

Gràcies per la bona escomesa
que li tornen, i pel bon desig
que alguns d'ells li han demos-
trat.

LA REDACCIO

mallorca socialista

A Llubí fan una revista ci-
clostilada que se riu "PU PUT"
i el número 2 que hem rebut,
corresponent a febrer, és extra.
Es independent — de segons qui,
suposam — i mensual. Sequelx el
mateix bon camí de tantes i tan-
tes publicacions populars de les
viles i nobles de Mallorca que
ens demostren que qualque cosa
ha canviat... i canviarà. Rient
rient arriba a sortir tot lo bo i
lo dolent a rotlo. Llegiu-la, enc
que no siau llubiners.

REVISTAS: ACUSE DE RECIBO

Se ha recibido en es-
ta Redacción las publi-
caciones "Sant Joan";
"Pu-Put", de Llubí y el
"Bolletí Informatiu de
Pollença".

En ellos queda refle-
jada una información
muy localizada de cada
una de estas poblacio-
nes a las que pertenecen
estas publicaciones que
llegan al número 94, la
de Sant Joan y al tercer
número la de Llubí.

La "Revista Inde-
pendent" como se au-
tocalifican los respon-
sables de "Pu-Put" está
plagada de ilustracio-
nes, la mayoría de tipo
satírico que hacen de
la revista una publica-
ción amena y de fácil
lectura, con textos ági-
les y no demasiado lar-
gos lo cual hace que el
lector no dejé, después
de poco tiempo de ha-
ber iniciado la lectura,
el tema que está leyen-
do. Es de esperar que
los animosos creadores
de esta revista mensual
sigan en su línea e in-
cluso la mejoren.

— Idò, amolla-li que tenc pressa; encara he d'anar a veure es bestiar.

— Tu coneixies En Tià des Forn, eh?

— Vaja que si el coneixia!... Aquest sí que fou un bon batle! Lo únic dolent que tenia, és que era un poc abandonat; però de noble i honrat, no n'hi ha hagut cap altre com ell.

— Idò, un poc abans de sortir de batle, cridà un fotògraf per què li fotografiàs una panoràmica de Biniamet i li fes una fotografia mural per a penjar dins es saló d'Actes.

— L'he vista, i per cert és molt maca.

— I tant li agradà que ne comanà una per ell, pagant lo que fos de sa seva butxaca. Però es secretari li digué que allà on ell no havia cobrat mai cap cèntim des càrrec de batle i encara a més a més ni sa benzina des cotxe quan anava a Ciutat per assumptos des poble, ho posaria a ses despeses generals, perquè no era just que la pagàs de sa seva butxaca.

— Bon secretari, sí senyor!

— Idò, quan En Sion de Ca Les Monges prengué possessorí des càrrec de batle de Biniamet per primera vegada, sa primera cosa que féu fou presentar i cobrar sa factura de sa fotografia an en Tià des Forn.

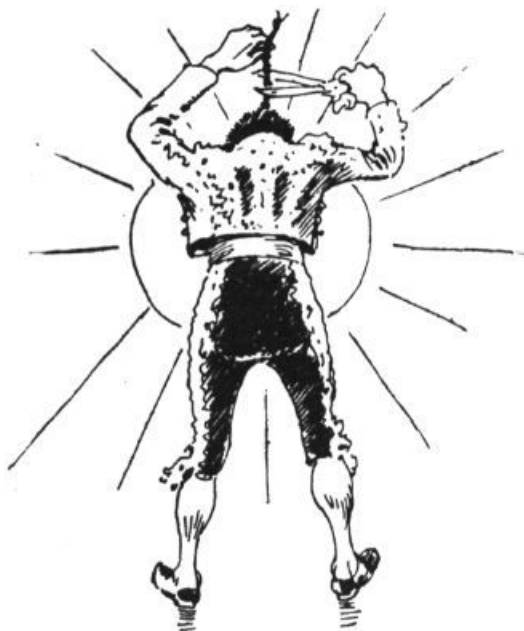
— I En Tià li pagà?

— Cèntim damunt cèntim.

— Quaranta mil barcades de puges de Cabrera! Mai més vull tornar sentir xerrar d'aquest amic, veritable amic, amic de ses teves entreteles!

BIEL FRONTERA

DEMANAM AL GRAN DIESTRO
QUE ES TALLI LA COA.

El Català va acabar entre nitos.

Rondalles de la vida real

AIXO ERA I NO ERA... ES BATLE DE BINIAMET

— Jo tenc un amic, un veritable amic...

— Sí, ja sé jo que tu tens un amic, un veritable amic, un amic de ses teves entreteles que és batle de Biniamet... Sí ja ho sé, i què?

— Que sembla que m'ho diguis amb un to d'enveja.

— Enveja, jo!? Perquè tu ét's amic des batle de Biniamet? Què vas d'errat, fillet!

— O perquè voldries ésser es batle tu, de Biniamet.

— Sàpigues, idò, que per esser-ho un com es teu amic, ben bé ho pot ésser es pastor de Son Auzina!

— No diguis que no sia un bon batle; tal vegada un dels millors, per no dir es millor, que hem tengut a Biniamet.

— Sí, li diuen En Sion de Ca Les Monges= perquè quan xerra sembla que té sucre a sa boca, com ses monges, però de darrera t'entaferra cada coça de mul somerí...

— Ell o ses monges?

— Es teu amic batle de Biniamet!... Vata s'olla, no me facis flastomar!...

— Lo que passa és que tu no el pots veure ni en pintura.

— Ni ell a mi!... Bé, quine és sa darrera que ha feta? Perquè supòs que me'n vols = contar qualcuna de fresca.

— Sa darrera ja la te contaré en una altra ocasió; sa d'avui és sa primera que va = fer, o una de ses primeres, quan per primera= vegada prengué es càrrec de batle de Biniamet.

— Refoi, ja deu ésser ben estantissa!

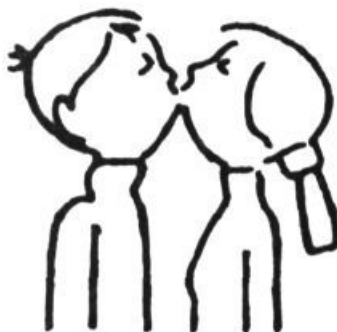
— Estantissa o no, és ben sa veritat.

Aquest trist mortal
és batle municipal,
... i pardal!

- o si tu cerques un poc de tendresa i afecte, no ho trobaràs en qualcú que no cerqui més que una satisfacció sexual;
- o quan un es sent obligat, per una raó o per altre, a tenir relacions sexuals amb algú, és raro que obtengui una satisfacció sexual;
- o quan el que es desitja, davant tot, és obtenir plaer i goig, és estrany que això s'aconsegueixi amb un al.lot o una al.lota que un ha obligat d'una manera o d'altre, a fer l'amor.

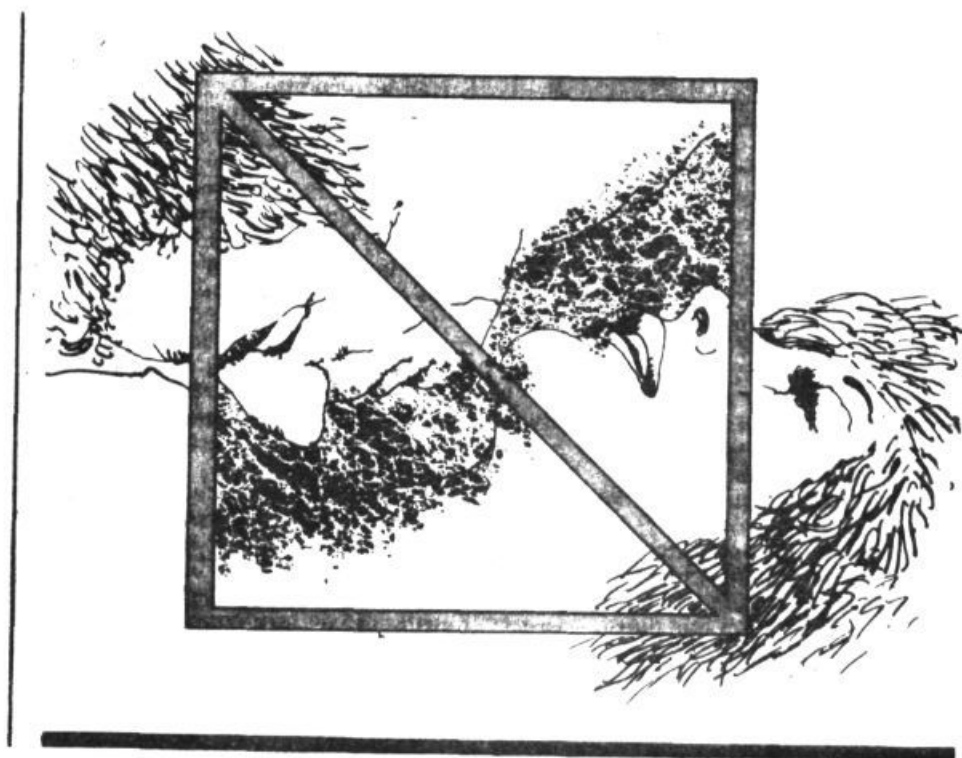
Hi haurà sempre gent que us dirà que els sentiments són perillosos, i les relacions sexuals horriblement perilloses, però aquesta gent, si us diuen = això, és casi sempre perquè ells mateixos tenen por dels sentiments i de les relacions sexuals. No han tingut mai l'audàcia d'atrevir-se... És perquè no sa ben gran cosa sobre res. Tingueu l'audàcia d'atrevir-se; feu amb atreviment les vostres pròpies experiències. És així com sabreu i com, potser, podreu ensenyar als altres.

Donam en aquest article algunes informacions que pots necessitar. A les escoles, els alumnes mai són informats, o ho són massa tard, o no són informats més que parcialment. I, a vegades, se'ls dóna, deliberadament, informacions falses.

ES PU-PUT SENSE PLOMES

TEMES VIUS

relacions sexuals

Si un al.lot i una al.lota se colguen junts és per varies raons:

- o perquè són bons camarades i s'estimen, i troben molt agradable parlar-se, també amb els seus cossos;
- o perquè, al.lots o al.lotes, acaben per tenir necessitat d'una veritable satisfacció sexual que la masturbació no proporciona en forma suficient;
- o perquè ambdós tenen necessitat de tendresa i afecte, i pensen que d'aquesta forma l'obtendran;
- o perquè, en el seu grup, hi ha amics que continuament s'estufen de les seves conquestes.

Qualssevulla que sien les raons per les quals se colguen junts, (i igual si es fa entre uns quants) el que és necessari és saber que això té sempre importància per a les dues parts.

Un pot colgar-se amb un al.lot o amb una al.lota per a demostrar a ell o a ella sentiments molt profunds, però no necessàriament. Un pot igualment manifestar sentiments molt profunds per qualcú sense colgar-se necessàriament amb ell o amb ella

=====
" Per a que les relacions sexuals no tenguin conse- "
" qüències molestoses i inesperades, és necessari, "
" davant tot, que els interessats no s'enganyin mú- "
" tuament i siguin honests: han de tenir el mateix "
" fi i cercar la mateixa cosa. "
"=====

he firme asta la Muerte yo soi pobre pero tengo buena onrades
siquanita sinti no puedo vivir porque es nuestra carera una
istoria que la pueden contar, por que des de que dios nos ada-
do cono si miento nos amamos y nos ama remos pero te pido un
favor que me escrivas en llubi porque yo no podre es tar sin
con tes tacion porque el leyer una carta tu ya me da mil anos
de vi da. Sin mas darhos muchos aspresiones atum adre y atupa
dre ya tus ermanos iermanas y de mas quet pregunten parami i
a to dos los queiba mos a ca var guntos ytu los resivieras y
mico rason detu quer ydo mante quet sera constante infiel asta
lam huerte i quemas deseaverte que escrivirte este quelo es —
Pereantoni

eres bella como el sol
ermosa como la luna
lleno sera de fortuna
quien adora tu amor
adios

P d Mabilia holbi dado desir te ques toi bien a legre delo mu-
cho quema dises a tu carta queno masase dos mes es que vasa
las cuela hya sebras cocer ca misas itodo que loes

P. A. T.

Y nosoy mas largo porno moles tarte tu fina ha tension y man
da de un cervidor tuio que ciembre te cervira

Pera an toni

Copiada al peu de la lletra per el

PU-PUTAMOR

IDEES DE L'AJUNTAMENT (detail)

Carta... ENDIMONIA DA

Mel illa dia 30 gosto ano 19....

Mimas querida e inolvidable y ama da i cara quanita no te retgires sita escrivo noy ai alguna no vedat. Mi sal ut que tu sabes cuan malo estaba a va riado con vleta mente deloque me ala gro mucho. quel resivo destes cor tos reclones tallas josando de ca balsa lut sebras que faco istrusion en sesplanada de mel i llayque sempre me mandhan enel velotròn de los tropes sebras queme quieren seraser gastado per ho no tengo que gas tar res tambien sebras quemo curado la bandera quera mui bonito sebras que me necan muxos tocos y me restan si emore que disen que va susio i tan bien sebras que me brengeran betumo y sespomadó o sevillo ses gucas de cocer y el filo. Sin mas mestoi com ho un queneral nomes trabaco lamaña na cuan dos toy listo de comer escuro los platos y los tesones que agi son bazos y frego la co sina y frego les cruzado y me nongo los juan tes il informe ime voll abasear comun Señor y las muchas chas quen cuentro nolass dico nadie yellas memi ran de reo jodes del vie ala cabeza hyo es como sime tiresen pacas de manorca y diero que tua gas lom ismo con hyo

Cuanita eres mi pacion entera que en luminas mi corason que en el mun do vivo por ti pero te di go quanita que yo me gustariastener una prueba fuerte de amor quei o me parese que ia tienes de miya y te curo que en el servisio tesere constante asta la muerte por que dios mea des tinado que ten go deser tu Es poso dentro de 5 anos mas nos jun taremos para vivir etern- amén te en la gloria porque te doi na labra de onor que te ser

puput = escola

UTOPIA A L'ESCOLA

Si una escola no fos una escola sinó una llar...

Si un institut no fos una institució sinó un lloc d'acolliment...

Si un alumne no fos un alumne sinó algú que s'educa...

Si un professor fos l'home que professa el que és, en funció del que sap...

Si una classe no s'ordenàs com un classificador, sinó que fos un lloc on viure...

Si una secció no fos un cos a part, sinó una part del tot...

Si saber no fos poder sinó voler compartir...

Si l'autoritat fos fer revoltar-se i fer parlar l'home tant o més
que fer-lo callar...

Si la lliçó no fos quelcom que hom recita sinó la comunicació d'una experiència...

Si un programa no sortís de l'ordenador
sinó dels projectes de les persones...

Si un examen esdevingués una mirada d'esperança vers el demà
enlloc de ser un judici sobre el passat...

Si l'ordre no fos quelcom establert sinó escalf humà...

Si les files suggerissin més una farandola en senyal d'amistat
i del goig d'aprendre...

Si l'horari reposàs sobre l'equilibri dels nins
i el ritme dels esperits i dels cossos...

Si vigilar tornàs a ser vetllar com una mare vetlla el petit...

Si escoltar fos comú als professors i als nins...

Si els consells fossin llocs d'intercanvi on la paraula fos més donada
que no pas presa...

Si es reunissin amb les finestres obertes i no a porta tancada...

Si fossin llocs d'ensomni on l'utopia esdevé realitat, on s'inventa el demà...

Si Jesucrist no fos quelcom a aprendre,
la lliçó d'una vida menjada per la mort,
sinó el Vivent d'avui,
el qui fa possible la impossible empresa dels homes.
creant llur unitat...
el que satisfà l'afany dels nins de voler una escola on hi doni goig de
viure.
on nins i grans fan comunitat...

Si... si... si...

I si algun d'aquest SI fos ja una realitat ?

LLINATGES

BENIMELIS, BENIMELI, BINIMELIS: De l'àrab "beni Malih", "fills Malih".

BERGA: Nom d'una ciutat catalana, d'origen pre-romà.

BESTART, BASTARD, BASTARDAS: De l'adjectiu bastard, "fill il·legítim". La forma Bastardas representa el femení.

BISQUERRA, BISQUERT: Del cognom basc Bizcarra, que ve del basc "bizcar", "muntanyola llarguera".

BONNIN: Grafia aglutinada de "bon nin", "bon infant".

BORDOI, BORDOY: Derivat diminutiu de "bord".

BORRAS: De l'antic nom Borràs (documentat en els segles XII i XIII com a nom de baptisme). Sembla esser aplicació onomàstica del substantiu borràs, "drap grosser de cànem o de llana".

BOSC, BOSCH: Del substantiu bosc (d'origen germànic), "lloc poblat de molts arbres".

BOVER, BOVE, BOBE, BUBE, BOHER: De bover (del llatí bovārius), "guardià de bous".

BUADES, BOADES, BOADA: Anareixen com a possible dues etimologies:
1ª Del llatí medieval "bovata" (derivat de bove, "bou") que apareix, sota les formes "boada i boata", amb el significat de "servei a prestar llaurant", en documents occitans citats per Du Cange.
2ª Del català "boada", "cambra superior del forn, de coberta voltada", que cal relacionar amb el castellà "bóveda" i per tant amb el llatí vulgar "vólvita", "volta".

BUSQUETS: Forma plural i grafia dialectal de bosquet, diminutiu de bosc.

CALAFAT: De calafat (del grec tardà kalaphates), "qui té per ofici calafatar barques".

Per ES PU-PUT DE SOCA

AJUNTAMENT ?

GLOSES DEDICADAS A "BIEL CORAMET"

Si Lletgeis es cançoner
del Pare Ginard Bauça,
mos diu que aixó de ses gloses
es poesia popular.

Partint d'aquesta premissa,
Biel, te vui dedicá
una colecció d'aquellas
que he pogudas re,legá.

Son Fetes per gent des poble,
sense gens de pretensió
nomes fan un poc de crítica
de se tova actuació.
Des que tenin democràcia
se gent se expresa millor,
y amolla lo que se sent
amb reó y sense reó.

"A Llubí s'alçat un gall
que no te hon caura mort
y escaina qualqua vegada
donant branca e nas qui pot.

Uns escrits en es diaris
fentó crítica de una labó
va conseguí que es batle
abandonas es bastó.

En sos dòblers que pagam
cada any a S'Ajuntament
compra flors de taparera
de bronzo, d'or y d'argent.

Enguany es seu "Kikiriki"
au dic sense gens d'anvega
ha estat pore conseguí
se tirada de basetga,
en sos doblers que manetja
S'Ajuntament de Llubí."

Perx que no tenguis cap dubte
que qui ha estat es narradó
del "mal nom" soc de "Ses Planas"
y de llinatge "Perelló".

Coralment les te dedic
amb un abraç amical,
desig que no te molestin
sfintensió es lo que val,
y aquestas estan escrites
sense ganas de fe mal.

A large, stylized handwritten signature, likely of Lluís Llach, is written over a circular stamp. The signature is in dark ink and is quite fluid and expressive. The circular stamp is faint and appears to be a library or archival mark.

EXCLUSIVA

Ara a continuació publicam en exclusiva d'es PU-PUT l'escrit, original i firmat, que Don Toni Perelló va dedicar a n'en Biel Frontera.

No voldria, estimats meus, que això s'interpretàs malament, Déu me'n alliber. Primer, no és sortir en defensa del nostre company Biel, cosa que seria normal; si no analitzar els continguts i no les persones. Segon, no hi ha doble intencionalitat. Me pareix infantil i absurd que sempre ha-guem de donar explicacions perquè la gent, pobre gent!, no agafi la figa pel ca-poll. La raó és perquè ens interessa, res més!

— He llegit el cançoner i també estic d'acord en que és poesia popular. Pe-rò, sempre hi ha emperons!, també crec que ho és "les gloses des ca de bou", les quals expressen tota una filosofia casolana força interessant; malgrat tot, no ho són considerades.

— Crec que l'impuls que t'ha mogut (et va moure) a escriure aquestes gloses, no és (no era) la poesia popular, ni replegar-les; sinó el voler destruir una per-sona que, per les raons que siguin, està (estava) mal vist dins el nostre tan pudorós i endormissat. Això t'afavoria molt la teva imatge i el teu afany de dominar; i t'afavoreix davant el poble adormissat. Política de cacic.

També t'he de dir que me pareix molt pobre per la teva part que hagi d'a-cudir al que l'altre gent diu. Es què, seguint un home de tantes infules, la teva=capacitat d'intel·lecte no t'és suficient?

— "Fent crítica de l'actuació... i sense pretenció... i del poble..." és que no va per aquí la línia de la nostra revista? Perquè aquesta lluita tan encarnissada i desitjosa de sang, per part de l'autoritat i qualcú més, contra quatre pupu=ters, que no fan més que poesia popular?

— "Democràcia... s'expressa millor la gent" és ben clar. Però, podem expre=sar-nos millor, nosaltres puputers, davant l'actuació de l'ajuntament, el que ara també tu hi perteneixes? —No!, siguem sincers, nosaltres ofenem, deis i diuen com=a excusa. Quan s'ha atacat a les persones, per part d'es PU-PUT? —S'ha atacat les idees, no les persones.

— Toni, el que demostres en aquestes gloses és un afany de protagonisme, des-tractiu, d'estar damunt tots els altres i de que el llençol no et basta. Això, en-cara més, s'ha pogut comprovar fins ara dins la teva actuació política com a regi-dor. Crec que la postura que has agafat no afavoreix gens al poble; ni a la demo-cràcia, que tant predicau; ni a tu mateix.

— El català que utilitzes és molt pobre. Precisament ara l' O.C.B. fa un cur-sets de català, quan hauria d'esser una cosa municipal; jo, coralment i sense pla de conya, t'agrairia que hi anassis, que fossis humil i et rebaixassis un poc enca-ra que només sia per una vegada; crec que val la pena.

— I "sense ganes de fer mal" també dic jo, et saluda coralment.
I ara lectors, ja podeu llegir l'altre plana, obra d'en Toni Perelló.

En el nom del Pare, del fill i de l'Esperit Sant. Amèn.

EL DIRECTOR

idees, sinó també incapacitat de conservar allò que altres han realitzat, maldament sia per un bé comí.

Per altra banda, t'he de dir que tu i els teus companys de consistori democràtic encara no heu organitzat cap espectacle cultural ni esportiu tan digne de casa nostra ni de la Nostra Terra en general com el Premi Sant Feliu i el Tir de Fona. Un tall de coca amb verdura i un tassó de sengri a la revetlla de Sant Feliu, és un veritable signe de decadència.

BIEL FRONTERA

LO GRAN GENI INSPIRADOR

Només poden admirar-se
de les gloses que ell fa,
les persones que no hagin
vist mai un ase volar.

SENYERA ? NO, GRÀCIES.

Balears, Sr. Mayques i el sub-secretari Sr. Vidal, ens prometeren - que si el Premi Sant Feliu tenia continuació, pel seu contingut artístic i folklòric figuraria amb lletres grosses damunt les Guies Turístiques d'Espanya i tendríem d'ells tota l'ajuda que fos necessària. Malauradament, però, només tingué continuïtat fins a l'any 72. Perquè? Tu i jo ho sabem, i també sabem que ni els betzols són capaços d'apedregar les seves pròpies teulades.

Per altra banda, les Flors de Taperera d'Or, Argent i Bronze i quasi el noranta per cent del pressupost de les cinc edicions del Premi Sant Feliu fou sufragat per entitats bancàries, civils, culturals, artístiques, etc., i transmès per Radio Popular, quan essent una festa popular l'havia d'haver sufragada el propi Ajuntament.

Totes aquestes dates pots trobar-les a l'arxiu de la Sala, si t'hi vols dedicar ara que tens temps i poder.

"Enguany es seu "kikiriki"
au dic sense gens d'anvega
ha estat pore consegut
se tirada de basetga
en sos doblers que manetja
S'Ajuntament de Llubí".

Sí, vaig aconseguir la I Tirada de Bassetja a casa nostra i tal volta fou la primera del món després de romandre adormissada molts segles, i de la qual cosa n'estic orgullós perquè gràcies a aquesta iniciativa avui a Mallorca tenim del món la primera Federació del Tir de Fona i, com he dit abans, ressuscitada des de Llubí. I perquè vegis fins on ha arribat, el Consell General Interinsular ha patrocinat l'edició de la Reglamentació Oficial del Deport del Tir de Fona; en dita reglamentació hi han col.laborat persones de les més il.lustres al voltant de la nostra història, de les lletres, esports, etc. I la dedicatòria diu així:

"L'Associació d'Antics Blavets ha promogut i agrupat al seu entorn les persones i les entitats que han fet possible el somni de convertir el tir de fona en un esport atlètic".

Es bo de veure que el que tu rebutges i poses en entredit i a altres indrets ho aixequen en bacines d'or, és un veritable signe d'enveja i de incapacitat no solament per a crear i dur a terme noves

Cercant per dins

els calaixos

L'altra diassa, desaqueferat, cercant per dins els calaixos de les recordances vaig topar-me amb un manyoc de gloses que Toni Perelló (avui tinent batle de l'Ajuntament de Llubí, segur que aleshores no s'ho devia pensar ni creure arribar tan amunt) em dedicà l'any 77 amb motiu del V Premi Sant Feliu de Cançons Populars de Mallorca i del I Tir de Fona a casa nostra. Quatre n'he triades d'aquest manyoc de gloses, sense llevar cap branca ni afegir cap bri, i heus-les ací a reflexió:

"A Llubí s'alçat un gall
que no te hon caura mort
y escaina qualqua vegada
donant branca e nas qui pot".

La felicitat, Toni, no consisteix en gaudir més o menys d'una salut econòmica i social, sinó d'ésser feliç d'ell mateix sense impositcions de cap mena, cosa difícil d'aconseguir per aquells que tenen el cuir tan fi com un tel de ceba i que = just un cop d'aire els ho trenca.

No, amic Toni, jo mai no he donat branca al qui he pogut , sinó al qui s'ho ha merescut. I la que donaria!

"Uns escrits en es diaris
fent crítica de una labó
va conseqüi que es batle
abandonas es bastó".

Pobre home!... Pobre batle si els meus escrits als diaris bastaren per a fer-lo dimitir!... I jo que em pensava que fou per motius de salut!

"En sos doblers que pagam
cada any a S'Ajuntament
compra flors de taparera
de bronzo, d'or y d'argent".

Facem un poc de història: L'any 69 tingué lloc el I Premi Sant Feliu de Llubí de Cançons Populars de Mallorca que, gràcies a uns bons amics de Ciutat i no de Llubí, fou un èxit rodó i la seva anomenada fins i tot passà enllà del Continent. Aleshores el secretari general del Sindicat d'Espectacles de

ELS ESPORTS A CASA NOSTRA

Els esports a casa nostra no són gaire flotants, malgrat hi hagi persones —malauradament noves— que fan el fete per la boca per fer-los surar de bon de veres. Però el problema fonamentalment no està en les entitats esportives ni llurs directives, sinó en els mateixos practicants i afeccionats: ambients viciósos massa fàcils i llibertat de locomoció.

C. D. AVANCE LLUBI

L'Avance, per exemple, té bona voluntat de joc però no gaire força per a mantenir-se en una categoria de Primera Regional. L'entrenador, en Jaume Sastre, sí pot marcar gols tèdrics des de fora del camp però els jugadors, uns massa vells i cansats i altres joves sense experiència, no. Practicar un esport és un ofici de sacrifici, de dur una vida sana i ordenada. I això, com he volgut dir abans, avui és molt difícil, i més encara en un grup d'afeccionats que practiquen el futbol per passar el temps i a la vegada entretenir als amics. Massa fan, és veritat, i per això són dignes de tota lloança.

Per altra banda, si l'esport del futbol a casa nostra minva de cada dia un poc més, pot ser sia degut haver abandonat els equips infantils i juvenils, dels havien de collir bona llavor per a l'equip gran i la continuació del club.

Esperem no haver de dir del nostre Camp Municipal d'Esports:
"Gran esglèsia i pocs perdons".

CLUB PETANCA LLUBI

El bell i esportiu joc de la petanca pot practicar-se des de l'infantesa fins a la vellesa. No és un joc en el qual s'ha de demostrar la força física ni fer despeses agreujadores, és còmode i es pot practicar damunt qualsevol terreny. A casa nostra, en canvi, després de sis anys de competicions federatives i de bons resultats han mort l'afecció i l'ambient petanquista. Les pistes del Club romanen soles, no s'ha fet cap torneig ni veuen cap jugador ni directiu. Jugadors d'Inca amics de Llubí vénen molt sovint per a jugar una partida i se n'han de tornar sense veure un sol jugador llubi-ner.

ADEU

El Pu-Put Esportiu vos diu adéu, no vos tornarà acoïnar amb els seus comentaris.

(COMPARABLE AL VALLE DE LOS CAIDOS), LA
CLAU ESTA AL PANY.

A LES 21,30 — V PREMI SANT FELIU DE CANÇONS POPULARS=
DE MALLORCA, SERA RETRESMES EN DIRECTE=
PER R.T.V.E.
(PROGRAMA APART)

DIA 2 - AGOST

A LES 10,00 — COMPETICIO DE NATACIO A BINIFALET
EN EL MAGNIFIC SAFREIG DE C'AN CORAMET,
REGIDOR DE L'AJUNTAMENT.
I CONCURS DE NATACIO VILA DE LLUBI

1er. PREMI: PLOMA D'OR

2on. PREMI: PLOMA D'ARGENT

3er. PREMI: PLOMA DE BRONZE

PREMIS OBSEQUI DE POLLOS LLABRES

NOTES: LES PLOMES SON ESTILOGRAFQUES

A LES 20,00 — A L'AJUNTAMENT:
I EXPOSICIO ANTOLOGICA DE LES ACTES DE=
L'AJUNTAMENT DEMOCRATIC DE LLUBI UCD,
TOT LO QUE VOSTE VOLIA SEBER
I NO S'ATREVIA A DEMANAR.

A LES 21,00 — A SA PLAÇA:
OBSEQUI A TOTHOM DE COCA AMB VERDURA I
SANGRIA, BREU PARLAMENT DEL SEGON BAT-
LE BERNARDO PERELLO A TOTS ELS ASSIS-
TENTS. ES RESPECTARAN LES JERARQUIES.

A LES 22,30 — TEMPS LLIURE
-COMEDIA PEL GRUP DE L'O.C.B.
"UN SENYOR DAMUNT UN RUC"
-COMEDIA PEL GRUP ESPLAI
"EL SI DE LAS NIÑAS"
-COMEDIA PEL GRUP CAMARROTGA
"UN BATLE NOU"

A LES 24,00 — FI DE FESTA I TRACA FINAL
ACTE DE RESPOSTA AL PU-PUT AMB PARLA-
MENT I LLEGIDA DE GLOSES CONTRA AQUEST
AUCELL D'EN TONI PERELLO, REGIDOR I =
POETA, CREMADA DE LA GRAN FALLA REPRESENTATIVA DEL PU-PUT, FESTA I BULLA.

-0-0-0-0-0-

A LES 24 I PICO — A LA PLAÇA:
CANTADA DE LA BALANGUERA I MUNTADA DE=
LA SENYERA A CARREC DELS ALLOTS DEL =
PU-PUT. RESPOSTA A L'AJUNTAMENT "DEMO-
CRATIC" DE LLUBI U.C.D

DIA 31 - JULIOL

A LES 23,30 — A SA PLAÇA DEL CEMENTERI.

VERBENA

GRAN I ESPECTACULAR VERBENA, A LA LLUM DE LA LLUNA I DOS FANALS, GRAN OBRA DE L'AJUNTAMENT, AMENITZADES PER UNS RENOMBRATS CONJUNTS QUE INTERPRETARAN LES MILLORS PECES DEL SEU REPERTORI.

DIA 1 - AGOST

A LES 11,00 — OFICI MAJOR, CANTAT PEL CORO PARROQUIAL AMB ASSISTENCIA DE LES AUTORITAT. PREDICADA DON JAUME; RECTOR DE LA VILA I CONSELLER ESPIRITUAL DE L' AJUNTAMENT. SIRA

DE PINYOL VERMELL AMB ALTAR FUMAT.

NOTES: -ELS PRIMERS BANCS ESTAN RESERVATS PELS REGIDORS I FAMILIARS. ELS PURS DARRERA I FORA FER RENOU. ES RESPECTARAN LES JERARQUIES.

A LES 12,30 — A S'AJUNTAMENT:

OBSEQUI A TOT EL POBLE D'UN "VINO ESPANOL"

NOTES: -ELS AFILIATS I SIMPATITZANTS D'U.C.D. = ENTRADA GRATUITA, ELS DEMES HAURAN DE PAGAR LO QUE MENGIN I BEGUIN, SI N'HI HA.

A LES 18,30 — AL CAMP DE FUTBOL:

FINAL DEL CAMPEONAT DE BALEARS DEL TIR DE FONA O BASSETGA.

AL FINALITZAR LA TIRADA, HOMENATGE A D. GABRIEL FRONTERA, INICIADOR DEL TIR DE FONA, MEMBRE D'HONOR DE LA FEDERACIÓ BALEAR DEL TIR DE FONA I FILL IL·LUSTRE DE LA VILA PELS SEUS MERITS. FARA ENTREGA DELS PREMIS EL SENYOR GOVERNADOR. (PROGRAMA APART)

A LES 20,30 — INAUGURACIO DEL CEMENTERI A CARREC DEL MAGNIFIC AJUNTAMENT, BREUS PARAULES DE SALUTACIO PEL SENYOR BATLE, RECORDANT A TOT EL POBLE LA SEVA GRAN OBRA =

POSSIBLE
PROGRAMA
FESTES
SANT FELIU
LLUBÍ.

- 1 -

DIA 31 - JULIOL

- A LES 19,30 - PUJADA MAJOR DE LA BANDERA D'UCD AL CAMPANAR, A CÀRREC DEL RENOMBRAT REGIDOR = DE CULTURA DON BERNARDO PERELLÓ. REPIQUE DE CAMPANES. IL·LUMINACIÓ DEL RECINTE.
- A LES 21,00 - A SON RAMIS:
CONCERT A SA PLAÇA DEL BORNE PER EL CORO PARROQUIAL "SANT FELIU". SERA RETRESMES, EN DIRECTE, PER RADIO POPULAR.
- A LES 21,00 - A SES ESCOLES:
MAGISTRAL LLIÇO O CONFERENCIA A CARREC-DEL SENYOR DIRECTOR DON MIGUEL BONNIN.
EL TEMA SERA:
"MALLORQUÍ SÍ, CATALÀ NO".
- A LES 22,00 - A S'AJUNTAMENT EXPOSICIÓ DE LES VARES I INSIGNIES DEL BATLE.
ENTRADA: PREUS POPULARS.

NOTES: -S'HI HA D'ANAR BEN VESTITS.
-NO ES POT TOCAR RES, SES MANS DINS SES BUTXAQUES.
-PROHIBIT FLASTOMAR DINS LA SALA.
-ES BATLE TE TITOL DE "DON".

LLUBI: LA MES HUMILLANT I VIL PROFANACIO A LA NOSTRA BANDERA

Sr. Director:

Tradicionalment, a Llubí tenim el costum de vuit dies abans de les festes patronals en honor a Sant Feliu, o sia el dia vint-i-cinc de juliol, festivitat de Sant Jaume, de posar la bandera en senyal de golg a una de les quatre torretes de campanar. Enguany, per allò de fer-ho més garrit i a la vegada justificar la nostra personalitat històrica-cultural-lingüística un grapat de joves demanaren a l'econom, mossèn Jaume Bennasser, permís per a posar quatre banderes, una a cada torreta: la nacional, la del vaticà, la quatrribarrada i la mallorquina. Mossèn Jaume ho trobà correcte i així ho feren.

Però, iai, Senyor!, uns quants veïns, sortosament pocs però malauradament massa verinosos, creïren mala intenció política i fins i tot digueren que la del vaticà semblava la del partit comunista!

Ell que me'n direu, el dilluns dia vint-i-vuit, o sia tres dies després, el segon batle Bernat Perelló se'n pujà al campanar a davallar les banderes del vaticà, la quatrribarrada i la mallorquina per que no fessin nosa ni mal d'ulls a quatre carques de l'any de la pruna que encara veuen bubotes per tot arreu.

Aquesta actitud del senyor segon batle no pot ésser més humillant, més vil i més profanadora: primer de tot perquè s'afica amb assumptes que no li pertanyen, són únics i exclusius de l'Església; segon perquè atempta contra la Mare Santa Església, contra la nostra personalitat històrica, contra un país germà i, en tercer lloc i molt fonamental, perquè ell és el delegat de cultura a casa nostra sota la protecció d'un ajuntament que es diu democràtic (2).

Davant aquesta balandrinada, senyor segon batle de Llubí, us deman molt coralment que entregueu la dimissió.

BIEL FRONTERA

LLUBI: LA BANDERA D'UCD

Li agrairia que publicàs aquestes quatre retxes al seu diari. Gràcies.

Aquestes DIES A Llubí estam de festes. Sant Feliu, que duu una maça però no la fa servir, és el nostre patró. Dic que no la fa servir perquè té més paciència que la que li pertoca com a sant ja que enguany n'hi han feta una que no és contadora.

Es costum, al menys al nostre poble, posar les banderes a dalt del campanar quan s'acosten les festes de Sant Feliu. Altres anys, per raons ja conegudes i gràcies a Déu passades, hi solien penjar la bandera espanyola i la del Vaticà, enguany, però, n'hi posaren quatre: la vaticana, l'espanyola, la senyera i la mallorquina. Semblava que a la fi els llubiners ens havíem reconegut. Era un golg veure les quatre banderes una a cada cantó del campanar. Per un pic que ens tenien a tots contents i fotuts! A la

ti pareixia que l'Ajuntament havia fet les coses ben fetes, massa ben fetes, però, per a ell que no hi sol veure dos pams més enllà de les seves narius. El golg, efectivament, durà ben poc. El segon batle es va escandalitzar de veure aquella desfeta de banderes damunt el campanar i cridà a l'ordre al senyor rector perquè no era qüestió de polititzar les festes de Sant Feliu amb aquelles banderotes tan comunistes (encara les bubotes, deu meu!). Es veu que a falta de més llum el nostre Ajuntament d'UCD ara es dedica a fer política de campanar. Ja vos podeu imaginar la sorpresa del nostre senyor rector, el pobre, que no hi tenia res a veure perquè no els havia pujades ell sinó un parell de llubiners que li havien damanat permís. El fet és que aprofitant que el senyor rector era a cal metge, el nostre segon batle anà a casa seva, demanà les claus a la seva mare i seguint els impulsos d'una força nova, sense encomanar-se a cap sant pujà, amb traïdoria i quasi nocturnitat, al campanar i per poc el netejà de banderes.

Ara que el tenim a dalt permeteu-me, lectors, provar el vostre enginy: quina bandera llevarà el nostre segon batle d'UCD de damunt el campanar? La lògica us farà caure, senyors lectors, en un error perquè no fou la senyera la que despenjà el nostre segon batle, el nostre segon batle, que és d'una ala molt radical d'UCD, jo diria que radicalíssima, despenjà la senyera, la mallorquina del castellet i (Déu l'hagi perdonat!) la vaticana. En poques paraules, el nostre segon batle amb aquesta mena d'aravatadora violació de domicili, de campanar i de identitat ens va deixar a tots, com aquell que diu, en pel, és a dir, ni catalans, ni mallorquins, ni, ja ho sabeu llubiners, cristians. En qüestions polítiques l'Ajuntament d'UCD de Llubí va més adelante que el Consell Interinsular, i és que a Mallorca mos anegem dins un ribell, si tothom fes el que ha fet el nostre més-papista-que-el Papa segon batle de Llubí, fa temps que s'hauria acabat la polèmica de la bandereta.

A partir d'ara Llubí sera famós per les seves tapareres i pel trull de les banderes que és com dir, per tenir l'Ajuntament més ignorant de tot Mallorca.

Així que aquestes festes, llubiners, estrenam carnet d'espanyols i ateus, ja podem passar a recollir-lo per l'Ajuntament, que el segon batle en reparteix amb un tros de coca amb verdura.

Anem-hi!

UN LLUBINER

CANDIDATURA "TORERA" DE LLUBÍ

CANDIDATURA "TORERA" DE LLUBÍ
CANDIDATURA "TORERA" DE LLUBÍ

CANDIDATURA "TORERA" DE LLUBÍ

ES TORERO

ES POLL ESTUFAT

ES GROP

EN VINAGRETA

ES MISSER DE CIUTAT

S'AIGÜER

ES RECTOR

EN BACARRÀ

S'ESCOPETER DE S'HOSTAL

S'ENDIOTER

EN SAÏM

EN EL BANQUET

L'AMO D'ETS ENDIOTS

SAN JUSEP

SI MENGES ENVINAGRAT

TENDRÀS GANES DE DINAR

I NO ESPERIS PER SOPAR

ENDIOT NI POLL TORRAT

SI NO TENS LLUM P'ES CARRER,

NO DEMANIS CAP FAROLA

QUE JA VENDRÀ TOTA SOLA

EN QUÈ NO L'HAGIS MESTER

-

+

DE CACICS I LLEPACULS

EN TENIM PER FER MERCAT

FINS I TOT QUALCUN D'ORAT

QUE JA FA COLLA AMB SOS MULS

MENJAREM TANTS DE POLLASTRES

QUE ANIREM TOTS EMPLOMATS

DÉU NOS TROBI CONFESSATS

D'ES PECATS D'ES SEUS DESASTRES!

AI, MISSERET DE CIUTAT,

QUE DUS ES COMPTES DE NETS!

TOT SERAN BUFES I PETS

I ALGUN PEGAT FORADAT

LLUBINER, SI NO VOLS QUE AQUEIXA CANDIDATURA "TORERA" TE
FIQUI L'ESPASA, DIA 7 D'ABRIL VOTA EN BLANC A LES MUNICIPALS

Sant Clinet gloriós
gegant casi omnipotent,
dau s'espata piadós
an es nostro Ajuntament.
Que amb *tants* de projectes nous,
res acaba, i tot l'atura,
i amb quatre pagats se figura
tenir la sèu plena d'ous.
...O...

I com va acabar N'Arnavet de sa U.D.C. i es demés regidors?
Això és lo que jo no he pogut aclarir ni endardellar.
Es dia que ho aclaresca i ho endardell, ja vos ho faré avinent, si Déu ho vol
i Maria.

I això es sa rondaia de N'Arnavet de sa U.D.C. si vos agrada, menjau-la-vos =
frita, menjau-la-vos torrada; i si no vos agrada, tirau-la dalt sa teulada.

Biniamet, s'any de sa tristor.

MESTRE ROMEU

Temps d'enrera

Avui dins aquest apartat vos oferim dos documents que, encara que sien relativament recents, tenen ja el seu pròpi valor històric.

El primer d'aquests documents, tal vegada ja oblidat, fou una de les primeres manifestacions, després de les primeres pintades, de rebutjament i contràries a les actuacions d'un grup de gent que haurien d'esser "els pares del nostre po-
ble". Avui el reproduim com un homenatge del PU-PUT a tots els que d'una o altra manera han contribuït a que la nostra revista, la vostra revista, no pogués com-
plir els objectius que ens havíem proposat, ni la funció de portaveu dels que no estavem ni estam d'acord en la seva política "de poble de quarterada i mitja".

El segon document, el formen unes cartes al director que ja foren publicades en la premsa mallorquina. Ho feim, conscients de que són importants per a treure al nostre poble del somni profund en que es troba immers. I, perquè tenguin una difusió més ampla dins el nostre estimat poble.

ES PU-PUTISTA

— Així, gallet! Aquesta sí que és blava!!!... Escolta, i aquest sant miracle, de qui és estat obra?

— Què vol dir, homo! des seu partit, sa U.D.C.; i sobre tot del Senyor Alcalde Don Sion.

— Aquest ou sí que és fresc! Ca!... Ai, si Don Ramiro Massabrut ho sabés! respon En Benet, tot esglaiat i amb uns uis com a salers.

— Escolta, i no creus que an es batiament de N'Arnavet el faran *constar en acta*?

— *Constar en acta...*?

— Sí homo, pensa que faran *constar en acta* s'agraïment an es Grup S'Esclat = per sa seva col.laboració.

— Si és així, ja ho crec, això no vols!

— I com ha d'anar bé és nostro País! Es concejals i es Batle que han perdut = es judici?

— Sabeu que n'hi ha de molts que no el poden perde!

— Això no és aguantador!...

— Esperau hi veureu. Estava tot es poble i gent de fora, a sa plaça, escoltant sa musica; i de cop, N'Arnavet agafa es cap davanter i diu: "— Ara donarem coca amb verdura i *sangria*, poreu passar a manjar-nè tots; emperò, amb compostura i coneixement, que sinó l'any que ve no n'hi 'urà!"

— Jesús, Jesús! Quin barram! diu En Pau, tot fent flamada.

— D'això no en venen ni en fan, diu el sen Benet senyalant es cervell.

— Se veu que aquest consistori és aregat d'enguany! diu En Pau, per a aconhortar-se.

— Aregat d'enguany! Idò digués que hi ha un regidor (angelet!) que no hi haurà déu que l'aregui, diu En Benet, fora de sí per tot aquell rosari que li conta va des consistori i de N'Arnavet.

— Què vol dir? No serà En Marçal Garroveta? demana En Pau.

— Ell mateix, i le mos va fer bona ferm. Com tu saps, per sa *Fiesta Mayor* feren corregudes en Es Cos i havien de donar joia a tots es que correguessen. Idò has de ben creure i pensar que En Marçal va tenir sa gran barra d'agafar dues, = escolta bé: du-es, caixes plenes de premis i dur-les-se'n a dins es cotxo. Jo me pensava que eren per a donar-les després, i anava ben errat ferm, ja que hi ha — qué molts d'al.lots que corregueren i se'n tornaren sense joia. Ell aquells premis no sortiren.

— Oh desdixat Biniamet, si la cosa segueix així! I ara com ho farem! Això no té consol.

— Bono, me'n'niré que ja es fa tart.

— Sobre tot, paciència. Déu mos assistesca a tots.

— Amén, germanet.

No solament va esser *mi hombre*, que no hi poria donar es coll, molta d'altre= gent des poble tampoc.

I què me'n direu? Ell es poble l'hi va fer unes gloses:

Es dia de Sant Cli
les campanes repicaren
a N'Arnavet batiaren
i Don Sion fou es padrí.
I per acabar-ho de redoní
després ho celebraren
an es poble no convidaren
ni tan sols a un got de vi.

...O...

En Marçal té molta barra,
a més d'esser explotador,
homo vil i estafador
l'hi podem dir a la cara.
Don Sion és tocat d'avarícia
i, tractant-se d'interés,
per menys de dos doblers
penjaria sa justícia.

...O...

ÚLTIMA HORA

Quan ja teniem tot aquest número confeccionat i a punt per a que sortís al carrer, el passat Dia Dels Morts; el millor dia per a que apareixés aquest darrer número de despedida del PU-PUT, vàrem tenir la notícia. Tornarem arrera tota l'edició per ha poder inclourer-le.

Diu així:

EL BATLE DE LLUBI HA DIMITIT

P.A.

ROUEN

NOTA: Vos demanam que disculpeu a l'al.lot de l'impresora, els problemes eren de la maquinària que no anave massa bé. Gràcies.

ÚLTIMA HORA

Quan ja teniem tot aquest número confeccionat i a punt per a que sortís al carrer, el passat Dia Dels Morts; el millor dia per a que apareixés aquest darrer número de despedida del PU-PUT, vàrem tenir la notícia. Tornarem arrera tota l'edició per ha poder inclourer-le.

Diu així:

EL BATLE DE LLUBI HA DIMITIT

P.A.

ROUEN

NOTA: Vos demanam que disculpeu a l'al.lot de l'impresora, els problemes eren de la maquinària que no anave massa bé. Gràcies.

